

מפתחות לכללי הספר.

סימן	סימן
א. סוד יראי אלהים. בו מדובר ע"ד יראי השם. ע"ד שמירת השבת. ע"ד תלמוד תורה. ע"ד המתים ומבאר פסוקים אחדים בתנ"ך.	כ. מי שננב או שלקח. שלא לבייש את פני העושה תשובה.
ב. תחילת חכמה יראת ה'. ע"ד עבודת הבורא וע"ד יצר הטוב ויצר הרע.	כא. ראובן גול קרקע. ע"ד השבת הגולה.
ג. ראשית חכמה יראת ה'. ע"ד יראת ה'.	כב. כתיב ויותר מהמה. כנ"ל.
ד. כל דבר מצוה. ע"ד מחשבה כמעשה.	כג. ומעשה באחד שגול לישראל. כנ"ל וע"ד גול של גוי.
ה. כמעשה באדם אחד. כנ"ל.	כד. בכל פרשת ענין חטאת. החכם נענש יותר מזולתו.
ו. פעם אחת היה. כנ"ל.	כה. כתיב חטאנו רשענו. כל ישראל ערבים זה בזה.
ז. המכבד יכבד כל שמכבד. לכבד את הספרים ולהתרחק מטומאה.	כו. מה שאמר ר' שמעון בן יוחאי. גדול וחשוב עולם הבא מן ערן.
ח. יראת ה' ראשית דעת. ע"ד יראת ה'.	כז. זה ספר חסידים נכתב. ע"ד החסידים.
י. יראת ה' מקור חיים. כנ"ל.	כח. אם יראה רשע באלה דברים. בעד מי חוקר הספר הזה. אשר ילמדוהו ויבינוהו להתלמידים.
יא. הרי י"ח יראת ה'. ע"ד קידוש השם.	כט. כתיב ראשית חכמה יראת ה'. להתרחק מן הגאווה ונותן טעמים לזה.
יב. ועוד י"ח יראת ה'. ע"ד התפלה.	ל. ידענו כי זה העולם. ע"ד עולם הזה ועולם הבא ותשלום שכר לעושי טוב.
למד זה למד. ע"ד הלימוד ומבוארים בו פסוקים אחדים בתנ"ך.	לא. ומי שמת ורבו עבירות. היאך מענישין את האדם על עברותיו.
יג. מעשה שנכנסו שבעה זקנים. ע"ד יראת ה' וע"ד יראת חטא.	לב. ומי שהזכיר מן החכמים. ע"ד העתירה בעד החוטאים. כדי שיוקל עונשם. ע"ד נסיון וע"ד שכר ועונש.
יד. למד לך מאחת הרבה. כי הכל תלוי בגזרת העליון, וגם כי לא נברא דבר אחד לבטלה.	לג. בית שמאי אומרים צדיקים. ע"ד צדיקים ורשעים וע"ד יום הדין וע"ד שאסור לשנות ממה שנבלו הראשונים.
טו. אדם שהיה הולך בספינה. ע"ד שכר ועונש.	לד. ועוד הנותן והנותן בשביל. ע"ד שאינה מועלת הצדקה שנותנין בעד החוטא לאחר מותו.
טז. כתיב איש בחטאו יומתו. ע"ד מאיזה שנה יקרא בר עונשין.	לה. מעשה בחסיד אחד. כנ"ל.
יז. איזה יועץ חכם. ע"ד לשמור את עצמו מן החטא.	
יח. העושה תשובה יש לו. ע"ד התשובה וענין מעות לא יוכל לתקון.	
יט. מי שבא על אשת איש. כנ"ל.	

סימן	סימן
לז. בשביל שבעה דברים. ע"ד מי אינו מתקבל בתשובה? ועוד איזה ענינים מתשובה.	ס. לא יושב רשעים אצל צדיקים. להתרחק מן הרשעים, וע"ד פת שחרית, ומכואר הפסוק תשמח בתולה במחול.
לז. ד' פעמים כתוב תשובה. ע"ד התשובה.	סא. הנותן יין למי שעסקו. נותן מעט לקידוש על היין.
לח. הבא על אשת איש. היאך יעשה אדם התשובה.	סב. במסכת מועד קטן פירש. מפרש דברי הגמרא במו"ק.
לש. וזאת לשבים אם נודע. ע"ד שהעושה תשובה צריך להתבייש.	סג. מעשה באדם אחד שהיה. ע"ד שאסור לענות את הבהמה.
מ. והנאף לא יאמר. ע"ד שלא יפרט האדם את הטאטא.	סד. כתיב נזם זהב וחלי כתם. להרחיק כל דבר המביא לידי עבירה.
מא. ויתפלל בלב נשכר. אופן וענין התשובה.	סה. כתיב הורד עריך מעליך. ע"ד יום הכפורים.
מב. ומעשה הטוב ומחשבה. כנ"ל.	סו. אמר ר' יהודה אין היחיד. ע"ד התענית.
מג. והמורה ישאל לו תחלה. ע"ד הנהגת המורה עם העושה תשובה. שבא לפניו וע"ד היצרים.	סז. והראשונים כשהיו מתענין. כנ"ל.
מד. ועל הרהור אשה בעת שבא. ע"ד אופן התשובה.	סח. כתיב ויאמר יהונתן. כנ"ל.
מה. שלשה מיני יצר הרע. ע"ד היצרים.	סט. שמשון גבור שבנבורים. להתרחק מן הנשים פן יבשל ברשתן.
מו. יצר הרע דומה לחיכוך. כנ"ל.	ע. ראובן שאמר לשמעון. כנ"ל.
מז. לא תהמד כתיב. להתרחק מן העברה ואף מן הרהורים רעים.	עא. אחד היה נואף. ע"ד התשובה.
מח. מעשה בחסיד אחד. כנ"ל.	עב. חסידים הראשונים היו כותבים. כנ"ל.
מט. ומי שמהרהר באשה. כנ"ל.	עג. אחד גנב ונתנו חרם. ע"ד שגדול זכות עושה התשובה.
נ. מעשה באחד ששאל. כנ"ל.	עד. אדם שגנב לחברו כנון. ע"ד תקנת השבים, וע"ד שחייב אדם להוציא את זולתו מחשדא.
נא. אדם שבא לירו עברה. להתרחק מן העברה בכל ענין.	עה. ואמרו אם התחטא ביום הכפורים. כיצד יתודה האדם ביום הכפורים.
נב. שלשה אנשים באו לפני חכמים. ע"ד התשובה.	עו. לא יתכן לאדם שיביא. ע"ד שצריך האדם לפעמים להכניס את עצמו בחשד.
נג. אמר השני אני ריב. כנ"ל.	עז. מעשה בשני בני אדם. כנ"ל.
נד. כתיב כי את כל. ע"ד שמענישין את האדם אף אם עבר שלא בכוונה וכן לעושה מצוה.	עח. כל מי שמביא עצמו לידי חשד. להתרחק מכל אדם אשר יכול לגרום לו בי יחשדותו.
נה. שלשה פנים אסורים לראות. ע"ד שאסור להסתכל בפני ע"ז וכדומה.	עט. חלון חור פתוח לרשות. כנ"ל.
נו. ואסור לראות שום אדם. ע"ד שלא לגרום שום בושל לאדם.	פ. דמעשה היה בחסיד שעשה. ע"ד שצריך האדם למנוע זולתו מן העברה, אף אם בזה הוא מושך על עצמו חוט של חשד.
נז. אל יקבל אדם בביתו. להתרחק מן הרהור וכן מן בטול תורה.	פא. ותאמר האשה ולמה חשבת. ע"ד מחשבה כמעשה.
נח. צא ולמד מן שר של גוים. ע"ד שיש לעשות סייג לדבר.	פב. לוי בריה דרב הונא. ע"ד שצריך האדם להוציא את עצמו מן החשד ובאיזה אופן.
נט. מכל מה שהוא כתוב. להתרחק מן העברה.	

סימן	סימן
פג. אל ינקא אדם את עצמו. ע"ד הנ"ל.	קז. אדם תפש את חברו בקהל. ע"ד שיהא זהיר האדם בלשונו.
פד. כתי' והייתם נקיים מה' ומיש'. ע"ד הנ"ל.	קח. ההולך עם הטובים. ע"ד שיש לרדן את כל אדם לקף זכות.
פה. כתיב לב יודע מרת נפשו. ע"ד שיגיד האדם צערו לזולתו ורק לאלה המשתתפים בצערו.	קט. אחד אמר לבנו. ע"ד שאסור להתלוצץ בדברי תורה.
פז. ועתה אכתוב עונות הדומים. ע"ד שיש דברים שאדם דש אותם בעקביו. ובאמת ענשם מרובה.	קי. אדם שמחשב לעשות מצוה. ע"ד שמחשבה כמעשה וע"ד הרואה את הנולד.
פז. אם בייש חברו ולא שמע. ע"ד שירחיק האדם את עצמו מלגרום לחברו כל ביוש.	קיב. יש אדם שנלכד באותו עון שחוטא בו. ע"ד התשובה.
פח. אחד הוצרך ליקח עצה. כנ"ל.	קיג. אחד חילל שבת והיה. ע"ד הנ"ל על חילול שבת.
פט. אדם שננב לחברו. ע"ד תקנת השדים וע"ד ביוש.	קיד. מעשה באיש אחד שאמר לחכם. להתרחק מן השקר ובוז ישמר מן החטא.
צ. רקק בו ולא הגיע הרוק. ע"ד הנ"ל וגם ע"ד לפייס את חברו שבייוש.	קיד. אחד היה אומר לבחור אחד. ע"ד שצריך לכבד את ה'.
צא. ראובן שהוציא שם רע. כנ"ל.	קכו. כתיב ושנים עשרה מצבה. ע"ד שכל ישראל ערבים זה בזה.
צב. אדם שמספר רעה מכני אדם. ע"ד כל הפוסל במומו פוסל.	קכז. למה ישראל ערבים זה בזה. כנ"ל.
צג. שוחר טוב יבקש רצון. ע"ד שצריך לדבר זכות וטובות על חברו.	קכח. תהא ביראת ה' מן המנצחים. ע"ד שצריך האדם למחות בידי עוברי עברה אם אינו מניעו היוק מזה.
צד. לעולם לא ידבר אדם. להתרחק מן הגאווה.	קכח. מעשה בוקן אחד שאמרו לו. ע"ד שצריך האדם לותר על שלו ולהכנס עם כל אחד לפנים משורת הדין.
צה. מי שאין לו בנים. ע"ד שלא לבייש שום אדם.	קכט. מעשה בחסיד אחד שהיה. כנ"ל.
צו. יהא זהיר אדם. ע"ד הנ"ל.	קכ. אחד היה מצער את החכם. כנ"ל.
צז. ראובן שתבע לבנו. ע"ד הנ"ל.	קכא. שלשה אינם נודעים אלא. ע"ד בני אדם.
צח. מי שאין לו או לאוהבו. כנ"ל.	קכב. כתיב ועתה הניחה לי ויחר. להתרחק מן הכעס ומן קנאה ושנאה.
צט. אדם הקורא בנגעים. ע"ד שלא יבזה את מעשה ה'.	קכג. ואחד שמע שהיו אומרים עליו. להתרחק אף מן חשש גול.
ק. לא יאמר אדם ליהודי. להתרחק מלבייש את חברו.	קכד. יהודי אחד הלך למרחוק. ע"ד שצריך האדם להיות נאמן עם אלהים ואנשים.
קא. לא עליכם כל עוברי דרך. ע"ד שיוהר האדם מלהוציא כל קללה מפיו.	קכה. כשנועם אדם על עוברי עברה. ע"ד המתנות וע"ד שצריך להשתדל למנוע את הרבים מן החטא אף אם יבזה בזה קודש.
קב. בעיר אחת באו איש ובנו. ע"ד שיוהר האדם לגרום לחברו ענמת נפש.	קכו. מעשה בבן אחד שכיבד אביו. ע"ד לעצור את הכעס.
קג. אם מת לאדם בן קטן. כנ"ל.	קכז. מעשה בצדיק אחד שהיה רגון. כנ"ל.
קד. אם הוציא נעו מחוטמו. ע"ד שיוהר האדם מעשות שום היוק לחברו.	
קה. אל ישב אדם במקום שאוכלין. כנ"ל.	
קו. יכול אדם לשקר כדי שלא יתבייש. ע"ד להתרחק מלבייש את חברו מותר לעשות שקר במקום שאין חטא בדבר הזה.	

מפתח

סימן	סימן
קב. כל המבקש נקמה על שעשה. ע"ד מרה.	קנר. ויאמר אליו אלישע. כנ"ל וע"ד הצוואה.
קנג. כנגד מרה.	קנה. לעולם יתפלל אדם. ע"ד שמגלגלין חוכה על ידי חייב.
קכט. אל ידור אדם במקום שהאנשים להתרחק ממקללים.	קנו. אדם שהולך על ידו. ע"ד שיוזהר האדם שלא תבא תקלה על ידו.
קל. ממהרין להפרע מן האדם. ע"ד שיראה האדם, כי כל יצעקו עליו לאלהים.	קנו. דע לך כי לא לסי. ע"ד העונש.
קלא. דע והבן כי ההורג את. ע"ד שגדול מאד עונש ההורג את הנפש.	קנת. כתיב אנכי סבתי. איזה עבירה חמורה מחברתה.
קלב. מעשה באחד שמתו בניו. להתרחק מעשות הויזק לחברו אף במקום שיש לו מזה ריוח.	קנט. אחד היה לו שני מניקות. ע"ד שגדול עונש הנורם.
קלג. איש אחד היו לו בנים ובנות. ע"ד שאסור להונות אף את העבדים.	קס. לא תשים דמים בביתך. כנ"ל.
קלד. מעשה באחד שנתן בנו. ע"ד פוקד עון אבות על בנים.	קסא. לפני עור לא תתן. כנ"ל.
קלה. אדם שנפטר אשתו. להתרחק מן הדומה לכעור.	קסב. כתיב ולא תעמוד על דם. ע"ד ואהבת לרעך כמוך.
קלו. אדם שיש לו שפחה. כנ"ל.	קסג. ואך את דמכם לנפשותיכם. ע"ד הנורם.
קלז. שמואל דיהיב ליה דמיה. ע"ד שצריך האדם להכיר טובה וכל יהיה כפוי טובה.	קסד. כשם שחייב אדם על. ע"ד שחייב האדם לשמור את עצמו.
קלח. כל מעשה גרמות שאדם. ע"ד שצריך לרחם על כל הברואים.	קסה. אדם שבאו עליו חומסים. כנ"ל.
קלט. יודע צדיק נפש בהמתו. כנ"ל.	קסו. לא יראה אדם. כנ"ל.
קמ. ויאמר אליו מלאך ה'. כנ"ל.	קסז. כתיב ואראה ואקום ואומר. כנ"ל.
קמא. ואם יודע שיש לו. כנ"ל.	קסה. מי שחייב סקילה לא ילך. כנ"ל וע"ד שנפרעין מן האדם.
קמב. איש אחד היה אכזר. כנ"ל.	קסט. בניא שעומדים בים. ע"ד שבמקום הצורך מותר להעניש את החוטא אף בשנגה.
קמג. וכלב שאינו נושך. כנ"ל.	קע. אדם שרואה חבורת בני אדם. ע"ד שיש להתחנך אבר אחד כדי להציל כל הנפא.
קמד. מי שעשה בחייו. ע"ד העונש של הרודים בברואים.	קעא. אחד נולד עם שניים. כנ"ל.
קמה. מעשה היה בארץ ישמעאל. כנ"ל.	קעב. נשים היו חשודות. כנ"ל.
קמו. לעולם אל יהא אדם. ע"ד כפוי טובה.	קעג. אחת רצתה לקחת בעל. כנ"ל ומבאר פסוק אחד בירמיה.
קמז. כל מי שחברו נענש. להתרחק מלגרום שום הויזק לחברו.	קעד. תינוק אחד היה בוכה. ע"ד שאין אדם נתפס בשביל חברו.
קמח. ואשר לא טוב עשה. כנ"ל.	קעה. ויצא הראשון ארמוני. ע"ד הרוצח.
קמט. מי שצמא למים. כנ"ל.	קעו. ומעשה באחד שהרג את הנפש. כנ"ל.
קנ. כתיב ולא אבה דוד. כנ"ל.	קעז. לנוס שמה רוצח. כנ"ל.
קנא. אחד שלח שלוחו לקנות. כנ"ל.	קעה. אחד היה רופא. ע"ד לא תעמוד על דם רעך.
קנב. הרי יהודים שהולכים למלחמה. ע"ד הנהגת האדם עם זולתו.	קעט. תבקשם ולא תמצאם. ע"ד הנהגת האדם עם זולתו.
קנג. לאחר תפש חולי. ע"ד שמותר לשקר במקום שיועיל השקר לסקוח נפשות.	קפ. הרואה בחלום מתקן בצק. ע"ד החלומות ופותרונם.

סימן	סימן
קפא. כתיב אדם עשוק. להרחיק את החוטאים	רח. מי שהחטיא אחרים כגון. ע"ד שצריך
החפצים להסתתר תחת צל כנפיו.	המחטיא להשיב קודם שישוב בתשובה
קפב. אם יש לאדם בנים. ע"ד להשריש זרע	את אלה שהחטיא.
ראש.	ומי שנשתמד וחור להיות. ע"ד השבים
קפג. לאחד נשתמד בנו. כנ"ל.	בתשובה.
קפד. ואם לחכם תלמידים. כנ"ל.	אם ראית יהודי שנשתמד. ע"ד שלא
קפה. ואם יש לו לאדם בנים. כנ"ל.	יעסוק אדם בהשבעות.
קפו. אחוהו עבד את הבעל. ע"ד חילול השם.	כל שעוסק בהשבעות מלאכים. כנ"ל.
קפז. אף על פי שכתוב בנפול. להרחיק את	אם תראה שאדם מתנבא. כנ"ל.
כל המזיקים.	מי שיש לו בנים או חתנים. כנ"ל.
קפת. עם הארץ קורעו דג. כנ"ל.	גר שבא להתנייר. ע"ד הגרים.
קפט. ומה שכתב ובמתקוממך. על דבר אל	אע"פ שאמרו גר שנתנייר. כנ"ל.
תען במקום שיגורם בענינו היוק לעצמו	אחד בא לפני חכם. ע"ד העונש.
או לישראל.	קמן שחילל שבת אינו נהרג. כנ"ל.
קצ. משומד שאמר לציבור. להתרחק לגמרי	אדם שחשב לטובה. כנ"ל.
מן המשומדים.	הנה אמרו לפי שקילל אלישע. כנ"ל.
קצא. מי שמחטיא לרבים. אין להתפלל על	למה שיבח אליהו את עצמו. כנ"ל ומבאר
עושי רשעה.	פסוקים אחרים בתנ"ך.
קצב. ואמרו על אשר עובו. אין להצטער על	כיצד יפשפש האדם במעשיו. ע"ד כיצד
אכרן הרשעים. רק כשנעשים רשעים.	נפרעין מן האדם.
קצג. אם נשתמד יהודי מכנין. ע"ד המשומדים.	אם תראה שמתלוצצים על אדם. ע"ד
קצד. אם הגוים קורין לשום. ע"ד שיש לבנות	מדה כנגד מדה.
את הדברים המחללים שם ה'.	מעשה באחד שנחלוצין. כנ"ל
קצה. אם גוים יקראו שום יהודי. כנ"ל.	ואם תראה בית של צדיק. כנ"ל.
קצו. למה היה דוד מצטער. ע"ד שהאב גורם	ואם תראה דור שמנהיגים רעים. כנ"ל.
בחטאו שבניו יחטאו וגם ע"ד שינוס	ואם ראית רשע מאריך. כנ"ל.
אדם מן הנסים.	יש רשע שיש לו פרקליט. כנ"ל.
קצז. הפרי מיד הקרן. ע"ד תשלום שכר	אם ראית תלמיד חכם. כנ"ל.
לעושי טוב.	אם ראית חסידים לוקים. כנ"ל.
קצה. יש מחטיא בחייו ובמותו. ע"ד העונש.	אם ראית מלך או שלטון. כנ"ל.
קצט. מחשבה שיעץ וגמר בלבו. על דבר	בעיר אחת היתה קהלה. ע"ד להתרחק
שמחשבה רעה כמעשה.	מן הגאווה.
ה. וגם אלה לחכמים. ע"ד המשומדים.	כשנהרג ר' עקיבא בקיסרין. ע"ד מדה
רא. ואם יש משומד וידוע. כנ"ל.	כנגד מדה.
רב. אבל יהודי שלא נשתמד. כנ"ל.	יש הריגת חרב או דבר. להתרחק מן
רנ. מעשה היה בשעת השמר. ע"ד לשנות	עושי עולה.
המלבושים בשביל שלא יכירוהו הגוים.	אם תראה מדינה. ע"ד התוכחה.
רד. אדם שהולך בשירה. כנ"ל.	אם ראית איש עשיר. כנ"ל.
רה. מעשה בחסיד אחד. כנ"ל.	מעשה באדם אחד. כנ"ל.
רו. עת לעשות לה' הפרו תורתך. כנ"ל.	ואם ראית רשע עשיר. ע"ד זכות אבות.
רי. מעשה באשה יסה מאוד. כנ"ל.	מדה במד' לא בטל'. ע"ד מדה כנגד מדה.

מפתח

496

סימן	סימן
רסז. אסור לקבור רשע אצל צדיק. כנ"ל.	רלמ. מעשה באשה אחת שחלתה. כנ"ל.
רסח. מי שמת מנודה בחרם. כנ"ל.	רמ. מדה במדה לא בטלה. כנ"ל.
רסט. קהל אחד רצו ללכת. ע"ד המתים.	רמא. ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף. כנ"ל.
רע. ברזילי הגלעדי אמר אמות. כנ"ל.	רמב. מדה במדה לא בטלה. כנ"ל.
רעא. אחד נרדם בלילה. כנ"ל.	רמג. מעשה באחד שמתה אשתו. כנ"ל.
רעב. גויה שרית שמתה. ע"ד כבוד שבת.	רמד. כתיב חזקתי וזרועותם. ע"ד הנושות וע"ד כיצד נפרעין מן האדם.
רעג. כפר לעמך ישראל. ע"ד כפרת המתים.	רמה. ויאסור יוסף מרכבתו. ע"ד כיצד משלמין השכר לעושי מצוה.
רעד. מקים דבר עבדו. ע"ד הצריקים.	רמו. אם בא ראובן לידי צער. כנ"ל.
רעה. לא יוציא אדם מפיו. ע"ד שצריך לעשות כרצון הקב"ה.	רמו. רבי אומר כל מצוה שקיבלו. ע"ד המצות וכנ"ל.
רעו. רבי אומר יום הכפורים. ע"ד כיצד מכפר יום הכפורים.	רמח. רב הונא בשם ר' חייא. כנ"ל.
רעז. דרש ר' עקיבא. כנ"ל.	רמט. ונקדשתי בתוך בני ישראל. ע"ד קידוש השם.
רעה. בכל עצב יהיה מותר. ע"ד להנזר משחוק וממיוול.	רנ. אשר פיהם דבר שוא. ע"ד שאסור להתייחד עם הגוי.
רעט. כתיב עכרו את ה'. כנ"ל.	רנא. שני תלמידים היו בעיר אחת. ע"ד קידוש השם.
רפ. חכם אחד צוה לבנו. כנ"ל.	רנב. שנים שיושבים ובקשו גוים. ע"ד שצריך ההדיוט להקרות מפני התלמיד חכם.
רפא. דע והבן אע"פ שאמרנו. ע"ד התשובה והתעניות.	רנג. היה עובר ממקום למקום. ע"ד קידוש השם כיצד נוהגין.
רפב. מה שכתוב ונסלח לו. כנ"ל.	רנד. הני סיעות בני אדם. כנ"ל.
רפג. על השגנות מביאין קרבן. ע"ד הקרבנות.	רנה. בני אדם שבספינה. ע"ד שאין לסמוך עתה על הגורל.
רפד. התורה חסה על ממונם. כנ"ל.	רנו. הוא אלהינו ואנחנו צאן. ע"ד קידוש השם.
רפה. היה דבר ה' אלי. ע"ד התענית.	רנו. מעשה בחסיד אחד. כנ"ל.
רפו. המתענה בשבת תענית חלום. כנ"ל.	רנח. אמר משה רבנו רבונו. כנ"ל.
רפז. מי שהתענה בשבת תענית. כנ"ל.	רנט. אחד סיפר לחברו. כנ"ל.
רפח. בששי יום תענית שקורין. כנ"ל.	רס. ובנוים לא יתחשב. כנ"ל.
רפט. ואם אדם רואה מאורות. כנ"ל.	רסא. והאשה שהולכת בדרך. ע"ד שמותר לשנות את הבגדים בשביל להנצל מן העברה.
רצ. מה שמתעניין ביום שמת. כנ"ל.	רסב. בשעת השמר מקצתם. כנ"ל.
רצא. כי היה מעשה ברב סעדיה. כנ"ל ע"ד התענית שמתעניין ביום שמתו בו אבותיו.	רסג. יש שנהרג על קידוש השם. ע"ד השכר למקדשי ה'.
רצב. מי שמת אביו בפורים. כנ"ל וע"ד הפורים.	רסד. הרבה יהודים נהרגים. כנ"ל.
רצג. ולא נחלו על שבר יוסף. ע"ד מיתת צדיקים.	רסה. רשע אחד היה קבור. כנ"ל.
רצד. ביום טובה ששמע שמועה. כנ"ל.	רסו. מעשה בתלמיד חכם. ע"ד שאסור לקבור צדיק אצל רשע.
רצה. אדם אחד בא לעיר. כנ"ל.	
רצו. אחד היה לו יהודי שונא. ע"ד שצריך להתפלל בעד האנשים המביאים תועלת.	
רצז. בספרי בענין אספה לי. ע"ד מיתת הצדיקים וע"ד כיבוד השבת.	
רצח. אחיו ונסבאה שבר. כנ"ל.	
רצט. מעשה שמת צדיק אחד. כנ"ל.	

סימן	סימן
ש. כתיב פוקד עון אבות. כיצד נפרעין מן האדם.	שכט. ועתה אם יהודי בא אחר כנ"ל. של. מי שנתן מתנה ומת יקברוהו. ע"ד שאין לבזות את המתים.
שא. יראת ה' ראשית דעת. ע"ד חינוך הבנים.	שלא. יזהר האדם הרוחץ. כנ"ל.
שב. אדם אחד צדיק היה. כנ"ל.	שלב. אדם שנתעטף בציצית. ע"ד כיצד מתעסקין עם המתים.
שג. דוד אמר שמרה נפשי. ע"ד שצריך להצטער על מיתת הצדיקים.	שלג. וכן אחד היה חולה. כנ"ל.
שד. יוסף דעת יוסף מכאוב. ע"ד יוסף הדין.	שלד. איש אחד כשהלך לבית. ע"ד שיש לזכות את המתים.
שה. מדיה מתים אנו אומרים. ע"ד תחיית המתים וע"ד שמקברים את המתים.	שלה. ב' היו חולקין אחד אומר. ע"ד המתים.
שו. כשהגיע אדם לעת וקנתו. ע"ד שצריך לדור במקום שדרו בו אבותיו כדי להקבר שם.	שלו. וישמע אברהם אל עפרון. כנ"ל.
שז. שמע עצה וקבל מוסר. ע"ד שצריך האדם לצוות לפני מותו.	שלו. כל שהוא בא משום. ע"ד הצדקות כיצד נוהגין עמהן.
שח. כשאדם חולה אל יבטית. כנ"ל.	שלת. אחד היה שוחט עופות. ע"ד היסח הדעת וע"ד נתינת שלום.
שט. וכן יחשוב הפורש למדינת הים. כנ"ל.	שלט. מי שמולך מת עמו. ע"ד המתים וע"ד החולים.
שי. אחד היה שמת. ע"ד הצואות.	שמ. מת מצוה שמושל. כנ"ל וע"ד שלפעמים מותר לעשות המצוה ע"י נוי.
שיא. מצוה לקיים דברי המת. כנ"ל.	שמא. ומעשה באחד שתפסוהו. כנ"ל.
שיב. הנה אחד צוה לבנו. כנ"ל.	שמב. בערב פסח אם ימות מת. ע"ד שמתעסקין עם המתים.
שיג. אבא שאול בן במנית. כנ"ל.	שמג. עיר שמתו בה שני מתים. כנ"ל.
שיד. אחד חלה למות וביקש. ע"ד הקדיש שמו. אם אדם סובל ייסורין. ע"ד שצריך להציל את האדם כל זמן שהוא חי.	שמד. החכם עבר לפני. ע"ד אבלות.
שיו. מעשה באחד שחלה בא אצלו. כנ"ל.	שמה. מעשה באשה אחת. כנ"ל.
שז. אל יתנו לנוס. כנ"ל וכיצד נוהגין בעת יציאת הנשמה.	שמו. ובשם אלהים אחרים. ע"ד הזכרת השם.
שח. עת למות למה הצריך. כנ"ל.	שמו. מי שיש לו בן קטן. כנ"ל.
שיט. שמעתי מי שבולע אפרסמון. ע"ד להנור מן דברים המקרבים את המות.	שמה. ולא ילמד לגלח אותיות. ע"ד חלול השם וע"ד להתרחק מן עבודה זרה.
שכ. ומעשה באחד שבלע. כנ"ל.	שמט. אם המצוה שאין יחידים. ע"ד התעסקות עם המתים.
שכא. ומעשה באיש שבלע. כנ"ל.	שנ. אדם שישב באבלות. ע"ד אבלות.
שכב. מעשה בחכם אחד. ע"ד הקברים של מתים.	שנא. אדם שאביו או אמו. להתרחק מן הדומה לכעור.
שכג. מעשה שעשו ארון למת. ע"ד ארון המת.	שנב. כשמוכרין תלמידי חכמים. ע"ד להוכיר שם הצדיקים לטוב.
שכד. אם שני בני אדם טובים. ע"ד המתים.	שנג. אדם כשנפטר לעולמו. כנ"ל.
שכה. אם אדם רואה חלום. ע"ד המיוקים.	שנד. לה' הישועה על עמך. ע"ד שאין להצטער על מיתת רשעים.
שכו. אמרו הראשונים מי שנראה לו. ע"ד המתים.	שנה. שנים היו כשהיו מזדמנים. ע"ד לזכות את המתים.
שכז. מעשה היה באחד תלמיד חכם. ע"ד המיוקים וע"ד השרים.	
שכח. הרואה נוי שבא בחלום. ע"ד המתים.	

סימן	סימן
שנו. הנוחנים בעד המתים. ע"ד הפלה בעד המתים.	שנו. הנהנה מן המעות שהניחו. כנ"ל.
שנו. אדם שנפלו לו ירושות. ע"ד שאין רשואין לשמוח על מפלת הצדיקים אף אם בזה הרויח.	שנו. אם פנעים רבים באים. ע"ד שיש לקבל ייסורין באהבה.
שנו. כשיש בעיר מכת מדינה. ע"ד שהצדיק נתפס בעון הדור.	שנו. לכך נכתב ספר איוב. ע"ד הנסיונות שמנסה ה' את הצדיקים וע"ד שצריך הצדיק להתפלל בעד בני דורו.
שנו. יש אדם שאינו זכאי. ע"ד איזה תפלה תתקבל מה' וע"ד שתולים את הקלקלה במקולקל. וע"ד אשה שאינה הוגנת.	שנו. ועוד אמר דברים שהשם. ע"ד שצריך האדם להתפלל שלא יהיה לו זרע ראש ולענה.
שנו. ויש שם פלוני שכל. ע"ד קריאת השמות אחרי המתים.	שנו. פעמים ששנו שם כמו. ע"ד מה יעשו למי שאין מתקיימין לו בנים.
שנו. אם ראתי אדם שבניו. כנ"ל.	שנו. כל שמוליד באותה מדינה. כנ"ל.
שנו. ודע כי מעט מועד ימצא. כנ"ל.	שנו. רבי יוחנן עבר בשוקא. ע"ד ששנו המקום גורם כי ישתנה המזל.
שנו. מגלגלין חובה על ידי חייב. כנ"ל.	שנו. והוא הפיל להם גורל. ע"ד המגפה וסנולה אחת להסיר את המגפה.
שנו. אם יש דבר בעיר. ע"ד שאסור לצאת מן העיר כשיש בה איזה מגפה.	שנו. אדם שאירע לבנו. ע"ד שצריך להרחיק את עצמו ממקום שאירע לו בו הוזהר.
שנו. ערום ראה רעה ונסתר. ע"ד שצריך האדם לשמור את עצמו.	שנו. מעשה ברבי ובבחור אחר. ע"ד מדות טובות שצריך האדם לדבקה בהן.
שנו. ערשא דגדא אין ניהוש. ע"ד רוח הטומאה.	
שנו. כל הניחושים כנגד המקפידים. ע"ד הניחושים.	שנו. כי קפרה באה. כנ"ל.
שנו. שיבה נקראת שישוב. ע"ד הוקנה וע"ד המזויקים.	שנו. הנה אמרו במקום אחר. ע"ד הכישוף.
שנו. מי שיש לו עכר או שפחה. ע"ד הנ"ל.	שנו. למה החלום בא כרוז. ע"ד החלומות.
שנו. מה שמראין לאדם בחלום. ע"ד הנ"ל.	שנו. העולם הזה כנגד העולם הבא. כנ"ל.
שנו. כל ימי עני רעים. ע"ד מה שמתענין על חלומות.	שנו. אם בחלום אמרו בשורה. ע"ד חלומות.
שנו. אל יניד אדם את חלומו. ע"ד הנ"ל.	שנו. לא יברך אדם לרשע. ע"ד הרשעים.
שנו. גלח אחד סיפר את חלומו. ע"ד פתרון החלומות.	שנו. חלום שאדם רואה. כנ"ל.
שנו. אין דבר בעולם שהיה. ע"ד כיצר יבקש רחמים מה'.	שנו. ואם יש לו שונא ישראל. כנ"ל וע"ד הנהגת האדם עם חבריו.
שנו. אל יהא אדם מבקש. כנ"ל.	שנו. יש שמתפלל על אחרים. ע"ד התפלה שמתפללים לה' בעד עצמו או בעד זולתו.
שנו. ומעשה היה בוקן שהיה. כנ"ל.	שנו. שמונה עשר פעמים. ע"ד שמונה עשר ברכות.
שנו. אחד זקן הגון היה. ע"ד התפלה.	שנו. יש חסידים שמתפללים על בני אדם. כנ"ל.
שנו. כל אדם ששרוי בצער. ע"ד שאסור להרהר אחרי גזרותיו של ה'.	שנו. מורידים לפני התבה. ע"ד שליח צבור.
שנו. אם יש עצירת גשמים. ע"ד הנ"ל.	שנו. בעיר אחת הוצרכו למטר. ע"ד הנ"ל.
שנו. צריך אדם שהוא ירא שמים. ע"ד התפלה.	שנו. אחד היה יושב על קתדרא. ע"ד אין קמנור נעשה סננור.
שנו. אחד היה רגיל בכלי. הנ"ל.	

סימן	סימן
תו. וישאלו בני ישראל בה' ע"ד ש"צ.	תלז. כשיש לו לאדם תפילין. כנ"ל.
תז. מעשה באחד שאמר. ע"ד שצריך האדם	תלו. אדם שלובש מכנסים. כנ"ל.
להתרחק מן המהלכות.	תלז. אדם שהוא שומע. כנ"ל.
תח. בפסחים יצתה כת שנייה. ע"ד הנ"ל.	תלה. הנה שאול כשהיה עושה. ע"ד הציצית.
חט. אסור למנות שלוח צבור. ע"ד ש"צ.	תלט. אחד היה צריך להתעטף. כנ"ל.
חי. אחד היה רגיל לעמוד. ע"ד הנ"ל וע"ד	תמ. כתיב אמרות ה'. ע"ד טהרות הנוף
התוכחה שבתורה.	והמחשבה.
תיא. למה בתוכחה יותר תיבות. ע"ד הנ"ל.	תמא. ואם לא התפלל. ע"ד כונה בשעת
תיב. יוהר החזן שלא יקרא. ע"ד הקרואים	התפלה.
לעלות לתורה.	תמב. לא יתפלל אדם. ע"ד התפלה.
תיג. והאומר בבית הכנסת. ע"ד כיצד יחשוב	תמג. המתפלל ואינו יכול. ע"ד הנ"ל.
האדם בלבו. בעת קריאת התורה או	תמד. אדם שהוא רוע מעללים. ע"ד שלוח
בעת התפלה.	צבור ותוקע.
תיד. כשקורין ויחל בתענית. ע"ד קריאת התורה.	תמה. אסור להרהר בתפלה. ע"ד התפלה.
תטו. היאך היה המעשה שמשא. ע"ד	תמו. המתפלל ונפל ספר לפניו. ע"ד הנ"ל.
התפלות.	תמו. איש שעמד בהשכמה. ע"ד הנ"ל.
תטז. ויש אדם יפה כדי לשמור. ע"ד נעימות	תמח. כשאומרים ברכו לאחר. ע"ד הנ"ל.
הקול.	תמט. וכשאומרים ברכו ורגילים. ע"ד הנ"ל.
תיו. ואשמע את קול כנפיהם. ע"ד הנ"ל.	תנ. אם הלכו בהשכמה. ע"ד ברכות הציצית
תית. בראשונה לא היו המתפללים. ע"ד	והתפילין.
התפלות.	תנא. חסידים הראשונים. ע"ד התפלה.
תיט. רננו צדיקים בה' ע"ד הנ"ל.	תנב. ויהי בישראל מלך. ע"ד הנ"ל.
תכ. ואדם שמתפלל ויש לפניו. ע"ד הנ"ל.	תנג. ברוב עם הדרת מלך. ע"ד התעסקות
תכא. הלוי בשיר היו משוררים. ע"ד הנ"ל.	עם המת.
תכב. אדם יאה זהיר. ע"ד הנ"ל.	תנר. אם הגיע עת מנחה. ע"ד התפלה
תכג. אמור נא שכולת. ע"ד הנ"ל.	וע"ד קבלת שבת.
תכד. כהן אחד היה פורש. ע"ד ברכת כהנים.	תנה. מה שמכסין פניהם. ע"ד נפילת אפים.
תכה. לשמך ולזכרך תאות נפש. ע"ד התפלות.	תנו. ועמדת בהר לפני ה'. ע"ד התפלה.
תכו. אם זוכה אדם לכך. ע"ד כבוד שבת.	תנו. פני ילכו והניהותי לך. ע"ד הנ"ל.
תכז. כשהיו אומרים ברכות ושבתות. ע"ד	תנה. הנה האיש הזה. ע"ד בית הכנסת.
התפלות.	תנט. מי שקרועין בגדיו. ע"ד כבוד ספר תורה.
תכח. האומר בלחש ברכת התורה. ע"ד ברכות.	תס. אדם שפוחת ארון הקדש. ע"ד קרושת
תכט. כשקורין בתורה אותו המברך. ע"ד	הארון.
ברכת התורה.	תסא. אחד התפלל בחצר. ע"ד מקום התפלה.
תל. וקראתם אותי והלכתם. ע"ד התפלה.	תסב. כשקובלים בבית הכנסת. ע"ד כבוד
תלא. זה שעומד להתפלל צריך. ע"ד הנ"ל.	ספר התורה.
תלב. כשאדם הולך לבית הכנסת. ע"ד שצריך	תסג. פעם אחת היו קובלים. ע"ד הנ"ל.
לבדוק את עצמו שיהא בנקיון	תסד. מעשה בוקנה שהיתה. ע"ד התפלה.
כשיתפלל.	תסה. אשה אחת יצאה. ע"ד ישיבת ביהכ"ג.
תלז. לא ישא אדם עליו מעות. ע"ד התפלה.	תסו. מצוה גדולה לסגור. ע"ד בית הכנסת
תלד. כתיב הלוח וקנית לך. ע"ד התפילין.	וע"ד התפלה.

סימן	סימן
תצו. דבר אחר פירש. ע"ד הנ"ל.	תמו. ומעשה באדם אחד. ע"ד הנ"ל.
תצט. ומה שבאילת צדק. ע"ד הנ"ל.	תסח. אשה בחורה לא יתכן. ע"ד להתרחק מלוות שפתים.
תק. ומה שאין אומרים הלל. ע"ד הנ"ל.	תסמ. דע כשנלו ישראל. ע"ד החרזים והפיושים.
תקא. בימי קדם היו הלוקים. ע"ד הנ"ל.	תע. בראשונה לא היו פייטנין. ע"ד הנ"ל.
תקב. אם יש בעיר צדיק. ע"ד התוקע.	תעא. וגם התן תורה. ע"ד קריאת התורה.
תקג. בסדר אהללה אלהי. ע"ד פיושי ר"ה.	תעב. אדם שאומר בבית הכנסת. ע"ד התפלות.
תקד. צריך התוקע לשער. ע"ד התקיעות.	תעג. ואם במקום שיבוא לטעות. ע"ד הנ"ל.
תקה. כמאן מתפללין אקצירי. ע"ד ר"ה.	תעד. מעשה באחד כשהיו. ע"ד הנ"ל.
תקו. יש מקומות שאומרים. ע"ד ברכת כהני.	תעה. כשאדם הפץ לרבר. ע"ד לבקש רחמים בעת התפלה.
תקו. כשאומרים בקדושה. ע"ד הקדושה.	תעו. אדם הצריך לפרנסה. ע"ד הנ"ל.
תקה. אל ימשוך אדם. ע"ד הנ"ל.	תעז. כתיב אשרי שאל יעקב. ע"ד השגחת הבורא וכנ"ל.
תקט. נקדש את שמך. ע"ד הנ"ל.	תעה. מעשה באחד שאמר. ע"ד הנ"ל.
תקי. אדם שהוא רר. ע"ד התפלה.	תעט. כשאומרים סליחות בלילה. ע"ד התפלות.
תקיא. כל התפלות לשון רבים. ע"ד הנ"ל.	תפ. וקראתם אותי והלכתם. ע"ד הנ"ל.
תקיב. אל מלך נאמן. ע"ד הנ"ל.	תפא. תפלה לרוד הטת. ע"ד הנ"ל.
תקיג. אחד היה בביהכ"נ. ע"ד ברכות.	תפב. אחד חטף מחברו. ע"ד הנ"ל.
תקיד. על כל דברים. ע"ד לבקש רחמים.	תפג. שלשה שהיו יושבין יחד. ע"ד הנ"ל.
תקטו. מי שאשתו מעוברת. ע"ד הנ"ל.	תפד. כשקורין את המגלה. ע"ד הפסק בשעת קריאת המגלה.
תקטז. אל יתפלל אדם. ע"ד הנ"ל.	תפה. מעשה בחסיד אחד. ע"ד התפלה.
תקיו. כשיבא אדם בבית הכנסת. ע"ד הפסק בתפלה.	תפו. מי שקרועים בנדיו. ע"ד כבוד ספר תורה וע"ד הבמה.
תקיא. שלמה אמר ונתת. ע"ד בקשת רחמים.	תפז. והוא עומד בין ההרסים. ע"ד הנ"ל.
תקיש. הוה אויל וקדע. ע"ד הנ"ל.	תפח. אדם שפוחת את הארון. ע"ד הנ"ל.
תקיב. המנורה אם לא. ע"ד הנ"ל.	תפט. מעשה היה פעם נאבדו. ע"ד ברכת התורה.
תקכא. אין סומכין על מעשה. ע"ד הנ"ל.	תצ. ועוד מעשה שהביאו. ע"ד הנ"ל.
תקכב. על ג' צריך לחמול עליהם. ע"ד הנ"ל.	תצא. אין עושין מצות חבילות. ע"ד ס"ת.
תקכג. אדם ששמע שבאו עליו. ע"ד הנ"ל.	תצב. המכבד בבית הכנסת. ע"ד קדושת בית הכנסת.
תקכד. כל דבר שאדם. ע"ד הנ"ל.	תצג. מי שמתקן נן אחורי. ע"ד הנ"ל.
תקכה. מתיב רב אדא. ע"ד הנ"ל.	תצד. אחד היה שכן. ע"ד קדושת הארון.
תקכו. כופין את בני העיר. ע"ד צרכי העיר.	תצה. מימינו אש דת. ע"ד מקומות בית הכנסת וע"ד יום הכפורים.
תקכז. אם נפלה דליקה. ע"ד בית הכנסת.	תצו. למה מתעניין ביום הכפורים. ע"ד הנ"ל.
תקכח. מעשה שנפלה דליקה. ע"ד הנ"ל.	תצז. מה שאין אומרים. ע"ד תפלות ר"ה ויום הכפורים.
תקכט. בני העיר יכולים. ע"ד הנ"ל.	
תקל. העושה נר ומנורה לבהכ"נ. ע"ד הנ"ל.	
תקלא. אנטונינוס אתא. ע"ד הגרים.	
תקלב. מן לויתן שאמר ר'. ע"ד הנ"ל.	
תקלג. מי שאבד מעות. ע"ד קדושת ביהכ"נ.	
תקלד. כשהקהל הולכים. ע"ד עין הרע.	
תקלה. כסא כבוד מרום מראשון. ע"ד בהכ"נ.	
תקלז. מרום מראשון. ע"ד הנ"ל.	
תקלז. מקום שהיה בית. ע"ד הנ"ל.	

סימן	סימן
תקלח. ולא יעשה אדם בית. ע"ד הנ"ל.	תקעא. אם בפני אדם. ע"ד הברכות.
תקלט. אחד היה חצרו. ע"ד הנ"ל.	תקעב. אם בירך על המים. ע"ד הנ"ל.
תקמ. חלון שהוא לרשות הרבים. ע"ד הנ"ל.	תקעג. אין עונין אמן. ע"ד הנ"ל.
תקמא. מעשה באדם אחד. ע"ד הנ"ל.	תקעד. יהודי אחד שבת. ע"ד הנ"ל.
תקמב. מי שיש לו בית אצל. ע"ד הנ"ל.	תקעה. לא יברך אדם על ששוכת. ע"ד הנ"ל.
תקמג. כשבאין לתקן בית הכנסת. ע"ד הנ"ל.	תקעו. כאשר אינך יודע. ע"ד הוראה לה'.
תקמד. איך יתכן שטיטוס. ע"ד להתרחק מלבוות קרשי ה'.	תקעז. מי שבא לו בשורה. ע"ד הנ"ל.
תקמה. כל זה נסיתי. בו מובא ספור אחד.	תקעת. מי שיודע להגיד. ע"ד הנ"ל.
תקמו. וירא משה את כל. ע"ד בית הכנסת ותפלה.	תקעט. איש אחד נשא. ע"ד הנ"ל.
תקמז. כל התפלות והברכות. ע"ד התפלות.	תקפ. ארבעה צריכין להודות. ע"ד הנ"ל.
תקמח. יש חסידים מהראשונים. ע"ד שהחיינו וכו"ל.	תקפא. אילני דמלכלבי והם. להתרחק מע"ן.
תקמט. יש מקשים איך יתכן. ע"ד נוסח התפלות.	תקפב. ביום המילה לא. ע"ד עלינו לשבת.
תקנ. למה אומרים בשמיני. ע"ד הנ"ל.	תקפג. בשעת שלום אם יש. ע"ד המילה.
תקנא. לא ישנה אדם את הברכות. ע"ד הנ"ל.	תקפד. כל אדם יזהר אם יש. ע"ד הנ"ל.
תקנב. מי שאין לו לולב. ע"ד הברכות.	תקפה. אליהו זכור לטוב. ע"ד הנ"ל.
תקנג. יעלה הדם והיה לה. ע"ד בשמים במוצאי שבת.	תקפו. מצוה שאין לה דורש. ע"ד המצות וע"ד הצדקות.
תקנד. וילמוד אדם ברכות. ע"ד ברכות וציצית ותפילין.	תקפז. מעשה שבקשו לחסיד. כנ"ל.
תקנה. מעשה באחד שראה. ע"ד הברכות.	תקפח. אהוב לך את המצות. ע"ד הנ"ל וע"ד שבת.
תקנו. חמשים תאנים. ע"ד ברכות שהחיינו.	תקפט. זכור את יום השבת. ע"ד שמירת שבת.
תקנז. מי שבפיו לחם. ע"ד ברכת נטילת ידים והמוציא.	תקצ. בני אדם הלכו לעשות. ע"ד כיבוד השבת.
תקנת. שלשה שאכלו והגדול. ע"ד בהמ"ן.	תקצא. בעיר אחת היו נשים. ע"ד הנ"ל.
תקנט. ואם אחד שאינו. ע"ד הנ"ל.	תקצב. למה פתחה התורה. ע"ד הנ"ל.
תקס. פתך אכלת תקיאנה. ע"ד הנ"ל.	תקצג. רבא בר כהן. ע"ד הנ"ל.
תקסא. אדם שיש לו בידו. ע"ד ברכת הפרות.	תקצד. בני אדם שפירשו. ע"ד יום השבת.
תקסב. יין של תרומה. ע"ד התקופה וברכות.	תקצה. אשה שהרה וכבר. ע"ד שמירת השבת.
תקסג. אחד היה מברך. ע"ד ברכת המזון.	תקצו. אל יניח אדם ביום. ע"ד הנ"ל.
תקסד. הצמא לשחות מים. ע"ד הברכות.	תקצז. בערב שבת סמוך לעת. ע"ד הנ"ל.
תקסה. כשאדם אוכל וצמא. ע"ד הנ"ל.	תקצח. אל ידור אדם. ע"ד הנ"ל.
תקסז. מי שכפות ידיו. להתרחק מן דבר האסור.	תקצט. מי שלא הוכן בערב שבת. ע"ד הנ"ל.
תקסז. אחד לקח על יד. ע"ד כוס של ברכה.	תר. אמרו לאחר הנה. ע"ד הנ"ל.
תקסת. אדם שיש בידו. ע"ד הנ"ל וע"ד כבוד ס"ת.	תרא. הרוחץ את התינוקות. ע"ד הנ"ל.
תקסט. החכם שמע שאחד. ע"ד ברכת המזון.	תרב. בפנס של ר' יהושע. ע"ד הנ"ל.
תקע. לאחר שנמחק השם. ע"ד קדושת השם.	תרג. כשיש דליקה בחול. ע"ד יום השבת.
	תרה. ומעשה במשומר כשהיתה. ע"ד חלול שבת וע"ד מת מצוה.
	תרה. ⁽¹⁾ ומת מצוה שאין. ע"ד מת מצוה.
	תרי. אם תחפוץ לעשות. ע"ד יום השבת.
	⁽¹⁾ הסימן הזה לא נסמן וגמצא בתוך סימן תרי"ד.

סימן	סימן
תרנ"ז. הרי התירו ללכת. ע"ד הנ"ל.	תרנ"ז. הרי התירו ללכת. ע"ד הנ"ל.
תרנ"ח. בשבת לא יאמר אדם. ע"ד הנ"ל.	תרנ"ח. בשבת לא יאמר אדם. ע"ד הנ"ל.
תרנ"ט. בשבת אל יקח אדם. ע"ד הנ"ל.	תרנ"ט. בשבת אל יקח אדם. ע"ד הנ"ל.
תרי"א. לא יפשפש אדם בפליצון. ע"ד שמירת השבת.	תרי"א. לא יפשפש אדם בפליצון. ע"ד שמירת השבת.
תרי"ב. ואין כרגלים הו"א. ע"ד הנ"ל.	תרי"ב. ואין כרגלים הו"א. ע"ד הנ"ל.
תרי"ג. מעשה באחד שהיה. ע"ד הנ"ל.	תרי"ג. מעשה באחד שהיה. ע"ד הנ"ל.
תרי"ד. מי שמביא מים. ע"ד הנ"ל.	תרי"ד. מי שמביא מים. ע"ד הנ"ל.
תרט"ו. לא יאמר אדם. ע"ד יום השבת.	תרט"ו. לא יאמר אדם. ע"ד יום השבת.
תרט"ז. קצב אחד אמר לעשיר. ע"ד כיבוד שבת.	תרט"ז. קצב אחד אמר לעשיר. ע"ד כיבוד שבת.
תרט"ח. שנים שהיו מוכרים. ע"ד הנ"ל.	תרט"ח. שנים שהיו מוכרים. ע"ד הנ"ל.
תרצ"א. אדם שאין לו. ע"ד אכילה בשבת.	תרצ"א. אדם שאין לו. ע"ד אכילה בשבת.
תרצ"ב. מי שאוכל מבעוד יום. ע"ד הנ"ל.	תרצ"ב. מי שאוכל מבעוד יום. ע"ד הנ"ל.
תרצ"ג. גויה שרית מהה. ע"ד הדלקת נר בשבת.	תרצ"ג. גויה שרית מהה. ע"ד הדלקת נר בשבת.
תרצ"ד. כל ימי עני רעים. ע"ד עונג שבת.	תרצ"ד. כל ימי עני רעים. ע"ד עונג שבת.
תרצ"ה. טוב ארוחתירק. ע"ד שלום בית בשבת.	תרצ"ה. טוב ארוחתירק. ע"ד שלום בית בשבת.
תרצ"ו. ויברך אלהים את. ע"ד עונג שבת.	תרצ"ו. ויברך אלהים את. ע"ד עונג שבת.
תרצ"ז. מעשה באחד שהאריך. ע"ד הדלקת נר בשבת.	תרצ"ז. מעשה באחד שהאריך. ע"ד הדלקת נר בשבת.
תרצ"ח. וביום שמחתכם זה. ע"ד קידוש היום על היין.	תרצ"ח. וביום שמחתכם זה. ע"ד קידוש היום על היין.
תרצ"ט. בשבת לא ידבר. ע"ד שאסור להצטער בשבת.	תרצ"ט. בשבת לא ידבר. ע"ד שאסור להצטער בשבת.
תרצ"י. זכור את יום. ע"ד הנ"ל.	תרצ"י. זכור את יום. ע"ד הנ"ל.
תרצ"יא. אחרי ה' אלהיכם. ע"ד שמירת השבת.	תרצ"יא. אחרי ה' אלהיכם. ע"ד שמירת השבת.
תרצ"יב. הרי מעשה בחסיד. ע"ד הנ"ל.	תרצ"יב. הרי מעשה בחסיד. ע"ד הנ"ל.
תרצ"יג. אחר הילול שבת. ע"ד הילול שבת.	תרצ"יג. אחר הילול שבת. ע"ד הילול שבת.
תרצ"יד. ומעשה בחסיד אחר. ע"ד הנ"ל.	תרצ"יד. ומעשה בחסיד אחר. ע"ד הנ"ל.
תרצ"יז. וסיפור אחד.	תרצ"יז. וסיפור אחד.
תרצ"יח. ומעשה ברבנו. ע"ד שאסור להרים יד על חבירו.	תרצ"יח. ומעשה ברבנו. ע"ד שאסור להרים יד על חבירו.
תרצ"יט. כתוב ויותר מהמה. ע"ד השבת הגולה.	תרצ"יט. כתוב ויותר מהמה. ע"ד השבת הגולה.
תרצ"ק. רבי אומר מנין. ע"ד שמירת השבת.	תרצ"ק. רבי אומר מנין. ע"ד שמירת השבת.
תרצ"קא. תלמיד חכם ראה. ע"ד כיבוד שבת.	תרצ"קא. תלמיד חכם ראה. ע"ד כיבוד שבת.
תרצ"קיב. וכן אחד היה מדליק. ע"ד קבלת שבת.	תרצ"קיב. וכן אחד היה מדליק. ע"ד קבלת שבת.
תרצ"קיג. אשר היא טובה. ע"ד יום השבת.	תרצ"קיג. אשר היא טובה. ע"ד יום השבת.
תרצ"קיד. יום טוב תחום שבת. ע"ד השבון תחום שבת.	תרצ"קיד. יום טוב תחום שבת. ע"ד השבון תחום שבת.
תרצ"קיז. תפילין של יד. ע"ד התפילין וכתובתן.	תרצ"קיז. תפילין של יד. ע"ד התפילין וכתובתן.
תרצ"קיח. אדם שספריו. ע"ד שלא יבוז את הקודש.	תרצ"קיח. אדם שספריו. ע"ד שלא יבוז את הקודש.
תרצ"קיט. שנים היו מריקים. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קיט. שנים היו מריקים. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קכ. צדקתו עומדת. ע"ד תיקון תפילין.	תרצ"קכ. צדקתו עומדת. ע"ד תיקון תפילין.
תרצ"קכא. אפילו סה בין. ע"ד התפילין.	תרצ"קכא. אפילו סה בין. ע"ד התפילין.
תרצ"קכב. למה כשעושין ציצית. ע"ד הציצית.	תרצ"קכב. למה כשעושין ציצית. ע"ד הציצית.
תרצ"קכג. ספר תורה. ע"ד ס"ת תפילין ומוזות.	תרצ"קכג. ספר תורה. ע"ד ס"ת תפילין ומוזות.
תרצ"קכד. אדם שמתקן קונטרס. שלא יבוז את הקודש.	תרצ"קכד. אדם שמתקן קונטרס. שלא יבוז את הקודש.
תרצ"קכז. מעשה בחסיד אחד. ע"ד קדושת הספרים.	תרצ"קכז. מעשה בחסיד אחד. ע"ד קדושת הספרים.
תרצ"קכח. פעם אחת הוציאו. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קכח. פעם אחת הוציאו. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קכט. כבד ה' מהנוך. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קכט. כבד ה' מהנוך. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קל. לא יצניע אדם קולמסו. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קל. לא יצניע אדם קולמסו. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלא. אם נשפך חלב. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלא. אם נשפך חלב. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלב. לא ישים אדם. ע"ד שלא יבוז את הקודש.	תרצ"קלב. לא ישים אדם. ע"ד שלא יבוז את הקודש.
תרצ"קלג. מי שנפל לו דיו. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלג. מי שנפל לו דיו. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלד. ואסנפל על הספר. כנ"ל וע"ד התענית.	תרצ"קלד. ואסנפל על הספר. כנ"ל וע"ד התענית.
תרצ"קלז. ומעשה באחד. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלז. ומעשה באחד. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלח. כבד ה' מהנוך. ע"ד שצריך לכבד את הספרים.	תרצ"קלח. כבד ה' מהנוך. ע"ד שצריך לכבד את הספרים.
תרצ"קלז. ספר שאין אדם. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלז. ספר שאין אדם. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלח. הכותב הלל. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלח. הכותב הלל. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלז. הנה אמרו גורו. ע"ד הנ"ל וע"ד קדושת השם.	תרצ"קלז. הנה אמרו גורו. ע"ד הנ"ל וע"ד קדושת השם.
תרצ"קלח. לא יהנה אדם. ע"ד קדושת הספרים.	תרצ"קלח. לא יהנה אדם. ע"ד קדושת הספרים.
תרצ"קלז. ואם כתב איש. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלז. ואם כתב איש. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלח. אדם שמעתיק מספר. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלח. אדם שמעתיק מספר. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלז. מי שיש ספר. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלז. מי שיש ספר. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלח. לא יהנה. ע"ד שאסור לכוות את הספרים.	תרצ"קלח. לא יהנה. ע"ד שאסור לכוות את הספרים.
תרצ"קלז. אדם שהולך במדינות. ע"ד שמצוה לקנות ספרים.	תרצ"קלז. אדם שהולך במדינות. ע"ד שמצוה לקנות ספרים.
תרצ"קלח. הקונה ספרים. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלח. הקונה ספרים. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלז. שנים היו אחר. ע"ד קדושת הספרים.	תרצ"קלז. שנים היו אחר. ע"ד קדושת הספרים.
תרצ"קלח. אם יש לאדם למסור. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלח. אם יש לאדם למסור. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלז. האב שהניח כלב. ע"ד הנ"ל.	תרצ"קלז. האב שהניח כלב. ע"ד הנ"ל.
תרצ"קלח. מעשה באיש אחד. ע"ד שכר בעד כתיבת ס"ת.	תרצ"קלח. מעשה באיש אחד. ע"ד שכר בעד כתיבת ס"ת.
תרצ"קלז. אשה אחת. ע"ד קניית ספרים.	תרצ"קלז. אשה אחת. ע"ד קניית ספרים.

סימן	
תרעא. יש חולקים בשוה. מצוה להשאיל הספרים.	תשה. אחד היה. ע"ד קדושת הספרים.
תרעב. הכותב ספרים. ע"ד הנ"ל.	תשט. מי שמשכיר סופר. ע"ד הספרים.
תרעג. חסיד אחד היה. ע"ד הנ"ל.	תשי. תורה נביאים. ע"ד הנ"ל.
תרעד. צדיק חסיד. ע"ד השאלת ספרים.	תשיא. הכותב סידור. ע"ד הנ"ל.
תרעה. יעקב שיש לו. ע"ד הנ"ל.	תשיב. ואל יכתוב. ע"ד כתיבת הספרים.
תרעו. אחד היו לו. ע"ד הנ"ל.	תשיג. כשיש לאדם. ע"ד קדושת הספרים.
תרעז. ואם ראית ספרים. ע"ד הנ"ל.	תשיד. אדם שכותב טעות. ע"ד הנ"ל.
תרעת. ראובן שהשאיל ספר. ע"ד הנ"ל.	תשטז. סופר שהיה כותב. ע"ד כתיבת השם.
תרעט. משומד שאמ". להתרחק מן המשומדי.	תשטז. כשמרובה דיו על. ע"ד הנ"ל.
תרפ. אחד היה. ע"ד ספר תורה.	תשז. אם היה סופר. ע"ד הנ"ל.
תרפא. אחד הלך לפני. להתרחק מן הגלחים.	תשיח. הבא לכתוב שם. ע"ד הנ"ל.
תרפב. שני חסידים. ע"ד הנ"ל.	תשיט. מי שכותב את. ע"ד הנ"ל.
תרפג. ילד קטן שאינו. ע"ד קדושת הספרים.	תשכ. הכותב את השם. ע"ד הנ"ל.
תרפד. ילד אחד עמד. ע"ד הנ"ל.	תשכא. וכן אם יכול. ע"ד התפלה.
תרפה. מעשה בחסיד אחד. ע"ד הנ"ל.	תשכב. הכותב את השם. ע"ד כתיבת השם.
תרפו. מי שנושא ספרים. ע"ד הנ"ל.	תשכג. הכותב את השם. ע"ד הנ"ל.
תרפז. אם רואה אדם. ע"ד הנ"ל.	תשכד. שמעון שכתב. ע"ד הסופרים.
תרפט. מעשה באחד שהיה. ע"ד הנ"ל.	תשכה. אם הטביל הקולמוס. ע"ד כתיבת השם.
תרצ. אינאדם בא לדין. כנ"ל ואסור להפחיד.	תשכז. מעשה היה באחר. ע"ד הנ"ל.
תרצא. אם נפלו שני. ע"ד קדושת הספרים.	תשכז. ואותו האיש לא. ע"ד הברכות.
תרצב. זרת האמורה. ע"ד הנ"ל.	תשכח. ובסעודה משים. כנ"ל וע"ד המוציא.
תרצג. אדם שאומר לחברו. ע"ד הנ"ל.	תשכט. כלי שהיה בו מים. ע"ד שאסור לבזות את המוקצה לה.
תרצד. כבר את ה'. ע"ד הנ"ל.	תשל. אם הזה מן הדיו. ע"ד הנ"ל.
תרצה. התורה משולה. ע"ד ספר התורה.	תשלא. חכם נכנס לבית. ע"ד הנ"ל.
תרצו. אדם הקושר. ע"ד הנ"ל.	תשלב. אחר כשהיה כותב. ע"ד הקולמוס שכותבין בו סת"ם.
תרצז. אם הספר נקרע. ע"ד קדושת השם.	תשלג. אחד היה מעתיק. ע"ד שצריך לקרא קודם בפה.
תרצח. לזכות ושברי לזכות. ע"ד סה"ת.	תשלד. מהו נכתב תרין. ע"ד לכתוב בלא שרטוט.
תרצט. מי שאבד קונטרס. ע"ד הנ"ל.	תשלה. אם אדם כותב. ע"ד מחיקת השם.
תש. אם יראה אדם. ע"ד הנ"ל.	תשלו. אין משנין את השם. ע"ד בזיון השם.
תשא. מלך פורץ גדר. ע"ד הנ"ל.	תשלו. מות וחיים ביד. ע"ד להתרחק מלגרום היוזק לחברו.
תשב. עשיר היה ואדם. ע"ד סופרי סת"ם.	תשלח. נוצר פיו ולשונו. ע"ד הנ"ל.
תשג. או הוחל לקרא. ע"ד הנ"ל. ועוד דרשות מפסוקים.	תשלט. הטורח בחכמה. ע"ד לאחוז בחכמה.
תשד. ומספר קהלת. ע"ד השם שהסר בס' קהלת.	תשמ. אל יערב לך. ע"ד להתרחק מן הקנאה וכדומה.
תשה. כשהסופר בא לכתוב. ע"ד הסופרים.	תשמא. רבי יוסי הגלילי. ע"ד תלמוד תורה.
תשו. יש שכותבין ספרים. ע"ד המחברים.	
תשוז. אחר סופר. ע"ד לכתוב שם הבעלים על הספר.	

סימן	סימן
תשמב. ברכות כחשבון. ע"ד החכמים.	תשעט. שני אחין ראובן. ע"ד הנ"ל.
תשמג. שמור תשמרון. ע"ד הנ"ל.	תשפ. למה שנים כרובים. ע"ד הנ"ל.
תשמד. כתיב אשרי איש. ע"ד הלכה למעשה.	תשפא. אם צריך אדם לחבר. ע"ד הנ"ל.
תשמה. כתיב תורת חכם. ע"ד ת"ת.	תשפב. שנים או שלשה. ע"ד הנ"ל.
תשמו. ואם חכם כתב. ע"ד שלא יחויק טובה לעצמו.	תשפג. אחד מן התלמידים. ע"ד הנ"ל.
תשמו. תורה היא דומה. ע"ד לומדי תורה.	תשפד. הרב שדורש ברבים. ע"ד הנ"ל.
תשמז. העוסק במקרא. ע"ד ת"ת.	תשפה. אחד היה מגמגם. ע"ד הנ"ל.
תשמט. יש אדם מצליח. ע"ד הנ"ל.	תשפז. יכולים צדיקים לעשות. ע"ד גדרים וסייגים.
תשנ. ויש אדם אע"פ. ע"ד בטול תורה.	תשפח. ומרה יהא לאהבה. ע"ד ת"ת.
תשנא. אם יש אדם. ע"ד לימוד תורה.	תשפח. אחד היה מתקן. להתרחק מלשנוא את בני אדם.
תשנב. כתיב כי היא. ע"ד הנ"ל.	תשפט. אם אדם שומע. שלא לבייש את בני אדם.
תשנג. לעולם יעסוק אדם. ע"ד הנ"ל.	תשצ. אדם ששמע מעם. ע"ד הנ"ל וע"ד תלמיד תורה.
תשנד. לא ישא אדם. ע"ד הנ"ל.	תשצא. מי שלמד לפני. ע"ד הנ"ל.
תשנה. יחשוב אדם כמה. ע"ד הנ"ל.	תשצב. כצינת שלג ביום. ע"ד שצריך לאמר דבר בשם אומרו.
תשנו. ויאמר אלהים נעשה. ע"ד הנ"ל.	תשצג. כשמוכירין תלמיד חכם. ע"ד אמירת זכרוננו לברכה.
תשנז. לעולם הלכה כדברי. ע"ד הנ"ל.	תשצד. ה' חפץ למען צדקו. ע"ד תלמוד תורה.
תשנח. אם אדם מתווכח. ע"ד הנ"ל.	תשצה. כל אדם שתחפוץ. ע"ד הנ"ל.
תשנט. אמר ר' יורא. ע"ד שלא ישחמש בכתרה של תורה.	תשצו. כתיב אשר דבר. ע"ד הנ"ל.
תשס. רבי יהושע אומר. ע"ד לימוד תורה.	תשצז. דבש מצאת אכול. ע"ד הנ"ל.
תשסא. ולעיתא בתרא מ'. ע"ד הנ"ל.	תשצח. מעשה שבאו בחורים. ע"ד יצר הרע.
תשסב. טוב לאדם שיעסוק. ע"ד הנ"ל.	תשצט. אמרו לוקן אחד. ע"ד לימוד התורה.
תשסג. מעשה באדם אחד. ע"ד הנ"ל.	תת. הוקר רגלך מבית. ע"ד הנ"ל.
תשסד. זקן תלמיד חכם. ע"ד תנוקות של בית רבן.	תתא. כשיש לאדם תלמידים. ע"ד הנהגת הרב עם תלמידיו.
תשסה. מצוה שאין לה. ע"ד המצות.	תתב. אל יגדל אדם. ע"ד שאין לרחם על הרשע.
תשסז. תני ר' שמעון. ע"ד הנ"ל.	תתג. כתיב אם תשוב. ע"ד הנהגת הרב עם תלמידיו.
תשסז. התלמוד קודם למעשה. ע"ד ת"ת.	תתד. כתיב ואתה ידעת. ע"ד הנ"ל.
תשסח. אדם אחד שהיה. ע"ד הנ"ל.	תתה. תורת ה' תמימה. ע"ד הגרים וע"ד התלמידים.
תשסט. מי שאכל ילך. ע"ד שמירת הבריאות.	תתו. תורה צוה לנו משה. ע"ד תלמוד תורה.
תשע. אסילד שעשועים. ע"ד לימוד התורה.	תתז. רק אדמת הבהנים. ע"ד תלמידי חכמים.
תשעא. תלמיד חכם שאינו. ע"ד הנ"ל.	
תשעב. אם המלך ברוך. ע"ד הנ"ל.	
תשעג. טוב אחרית דבר. ע"ד הנ"ל וע"ד הצדקות.	
תשעד. פעמים שביטולה של. ע"ד ת"ת.	
תשעה. וכל מצוה הבאה. ע"ד הנ"ל.	
תשעז. מי שהולך למרחוק. ע"ד הנ"ל.	
תשעז. אם יש תלמיד. ע"ד הנ"ל.	
תשעה. שני הברים או שני. ע"ד לומדי תורה.	

סימן	סימן
תתח.	מרכה הוננו, ע"ד רבית ונשך.
תתמ.	מסיר אוזנו משמוע, ע"ד לימוד התורה.
תתי.	תורה לא ילמד, ע"ד הנ"ל.
תתיא.	אדם שבא אליו, ע"ד וכוח עם המינים.
תתיב.	הילל למה לא, ע"ד שפל ועקר.
תתיג.	שאל אביך ויגדך, להתרחק מלבייש את חברו.
תתיד.	אם יראה אדם, ע"ד הנ"ל.
תתמו.	בכית המדרש, ע"ד שאלות וענוה.
תתמו.	יהודי אחר היה, ע"ד טעמי המצות ושכרן.
תתיו.	לא תשיג גבול, ע"ד שאסור לשנות ממה שנבלו הראשונים.
תתיו.	אין קורין פסוק, ע"ד ד"ת וע"ד המצות.
תתיט.	וישלח יואב מלאכים, ע"ד התלמידים.
תתכ.	ראשית חכמה יראת ה', ע"ד הנ"ל.
תתכא.	אל יתן אדם, ע"ד המלמדים.
תתכב.	אל יעשה אדם, ע"ד התלמידים.
תתכג.	מי שמלמד תנוקות, ע"ד הנ"ל.
תתכד.	חנוך לנער על פי, ע"ד הנ"ל.
תתכה.	בן חמש עשרה, ע"ד הנ"ל.
תתכו.	והיתה כאניות סוחר, ע"ד הנ"ל.
תתכו.	שני יהודים שמעו, ע"ד המלמדים.
תתכז.	אל ילך אדם לדבר, ע"ד הנ"ל.
תתכט.	עת להאריך, ע"ד רבוי דברים.
תתל.	אל יעסוק אדם, ע"ד המלמדים וע"ד השקר.
תתלא.	אל ילך אדם, ע"ד ביטול מלאכה.
תתלב.	לא ראיתי צדיק, ע"ד שיש לכבד את בעלי תורה.
תתלג.	לא יעבב אדם, ע"ד רבוי דברים.
תתלד.	אם יבא לבייתך, ע"ד שלא לבייש את בני אדם.
תתלה.	חייב אדם ללמד, ע"ד לימוד התורה לנשים.
תתלו.	עת לעשות להי, ע"ד ביטולה של תורה.
תתלו.	כשחל ערב פסח, ע"ד הנ"ל.
תתלז.	עת לעשות להי, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	כתיב ויעש משה, ע"ד עשית המצות.
תתיב.	כתיב טוב מלא, ע"ד התפלות.
תתיב.	טוב מלא כף, ע"ד הצדקות.
תתיב.	טוב מלא כף, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	טוב מלא כף, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	הקונה עבד עברי, ע"ד הכנסת אורחים.
תתיב.	הבן הרואה, ע"ד הצדקות.
תתיב.	והאורח שרואה, ע"ד האורחים.
תתיב.	ידור אדם, להתרחק מן הכבוש.
תתיב.	דבש מצאת אכול, ע"ד האורחים.
תתיב.	יש דברים שאינם, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	ותשובתו קשה, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	בעל הבית האוכל, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	טוב עין הוא יבורך, ע"ד נתינה בעין יפה.
תתיב.	אין לרחם על, ע"ד שאסור לרחם על האכזר.
תתיב.	אל ירחם אדם, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	אם רעב שונאך, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	אם כסף תלוה, ע"ד גמילות חסדים.
תתיב.	אם כסף תלוה, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	אדם צדיק וצריך, ע"ד נתינת הצדקה.
תתיב.	אחד היה אומר, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	הרי אמרו מי, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	ומעשה באיש אחד, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	יש דברים הרבה, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	אם יש לאדם, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	כתיב כבד את ה', ע"ד הנ"ל.
תתיב.	הרי כתיב אל, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	מי שיש לו בנים, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	כתיב עושק דל, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	יש שאינו רוצה ליהנות, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	כשאדם נצרך לבריות, ע"ד קבלת הצדקה.
תתיב.	מנבת פורים, ע"ד שאסור לשנות מצדקה לצדקה.
תתיב.	כשרואין הקהל, ע"ד הכנסת אורחים.
תתיב.	אדם שהיה רגיל, ע"ד העניים.
תתיב.	אורח שבא למקום, ע"ד האורחים.
תתיב.	מעשה באחד שלא, ע"ד הנ"ל.
תתיב.	אורח אל יכניס, ע"ד הנ"ל.

סימן	סימן
תתעה.	ראובן שאמר לשמעון, ע"ד הנ"ל.
תתעו.	אדם שיש לו, ע"ד הנ"ל.
תתעו.	כתיב והיה בפנותו, ע"ד מי שנפרד והולך.
תתעה.	מי שהולך ללווייה, ע"ד הנ"ל וע"ד המלכים.
תתעט.	הנותן צדקה, ע"ד שכר נותני הצדקה.
תתפ.	הנותן צדקה יוכה, ע"ד הנ"ל.
תתבא.	מעשה באדם אחד, ע"ד הנ"ל.
תתפכ.	יותר טוב להתחבר, ע"ד החברה.
תתפג.	שמאי אומר הוי, ע"ד הכנסת אורחים.
תתפד.	יש צדקה שאינה, ע"ד הצדקות.
תתפה.	הרי אם עני, ע"ד הנ"ל.
תתפו.	מעשה באדם אחד, ע"ד הנ"ל.
תתפו.	אדם אחד רצה, ע"ד הנ"ל.
תתפת.	ומי שקרוביו צדיקים, ע"ד ומבשרך לא תתעלם.
תתפט.	עשיר אחד היה, ע"ד הנ"ל.
תתצ.	יהורי אחד היו לו, ע"ד הנ"ל.
תתצא.	שנים היו שהיו, ע"ד הנ"ל.
תתצב.	מי שיש לו נכסים, ע"ד הנ"ל.
תתצנ.	אדם שיש לו, ע"ד חינוך הבנים.
תתצד.	מכל שבט נחקצו, ע"ד לשלם טובה לעושי טוב.
תתצה.	כתיב רעך ורע, ע"ד הנ"ל.
תתצו.	אם באים שנים ע"ד נתינת הצדקה.
תתצו.	כשאדם נותן מתנות, ע"ד הנ"ל.
תתצה.	אם אדם בא, ע"ד הנ"ל.
תתצט.	שלח לחמך על פני, כנ"ל וע"ד גמילות חסדים.
תתק.	תרון תלמידיו, ע"ד הנ"ל.
תתקא.	אשרי משכיל אל, ע"ד להתרחק מלבייש את פני חברו.
תתקב.	איש אחד היה, ע"ד פדיון שבויים.
תתקג.	מעשה באדם אחד, ע"ד העניים.
תתקד.	יהללך זר ולא, ע"ד הנ"ל.
תתקה.	מי שמתפרנס מן, ע"ד הנ"ל.
תתקו.	אמר רבי אליעזר, ע"ד נבאי צדקה.
תתקו.	אם אדם עני, ע"ד הנ"ל.
תתקה.	והייתם נקיים מה', ע"ד הנ"ל.
תתקט.	אם הנבאי שומע, ע"ד הנ"ל.
תתקי.	נבאי של צדקה, ע"ד הנ"ל.
תתקיא.	יש מזכה ואין, ע"ד הצדקות.
תתקיב.	גדול המעשה יותר, ע"ד הנ"ל.
תתקיג.	אשרי משכיל, ע"ד הצדקות.
תתקיד.	התורה נתנה כנגד, ע"ד הנ"ל.
תתקטו.	הנה אמרו אם, ע"ד מקבלי צדקה.
תתקטו.	כתיב נשיאים ורוח, ע"ד נתינת הצדקות.
תתקיו.	כתיב מברך את, ע"ד הנ"ל.
תתקיה.	ראובן שאמר לשמעון, ע"ד הנ"ל.
תתקיש.	ראובן שאמר לשמעון, ע"ד הנ"ל.
תתקכ.	הנה כתיב ויהיו, ע"ד הנ"ל.
תתקכא.	הנבאי אם יש, ע"ד הנ"ל.
תתקכב.	אחד נתן הפין, ע"ד הנ"ל.
תתקכג.	כי על כל אלה, ע"ד הנ"ל.
תתקכד.	כל נבאי לא יבקש, ע"ד הנבאים.
תתקכה.	מעשה באחד שקיבץ, ע"ד הנ"ל.
תתקכו.	מעשה בבחור אחד, ע"ד פדיון הבן.
תתקכו.	בכור שורו הדר, שלא יבזה קרשים.
תתקכת.	אם היו רואין, ע"ד פדיון שבויים וע"ד פקוח נפשות.
תתקכט.	בראשית רבה, ע"ד כיבוד אבות וקנים.
תתקל.	האב שבתו נשואה, ע"ד כיבוד אב ואם.
תתקלא.	כתיב ונחיה, ע"ד שצריך לפרנס בנים קטנים.
תתקלא.	אמרינן בקדושין, ע"ד כבוד אר"א.
תתקלב.	האב שמצוה לבנו, ע"ד הנ"ל.
תתקלג.	מי שאמרה לו, ע"ד הנ"ל.
תתקלד.	הבן שבא לידו, ע"ד הנ"ל.
תתקלה.	האב שהיה חוטב, ע"ד הנ"ל.
תתקלו.	ואדם שיש לו בן, ע"ד הנ"ל.
תתקלו.	בעיר אחת, ע"ד שלא לגרום צער לאדם.
תתקלה.	ומי שרוחץ בבית, ע"ד כיבוד הורים ומורים.
תתקלט.	כבוד את אביך, ע"ד הנ"ל.
תתקמ.	ושאול אמר לנער, ע"ד הנ"ל.
תתקמא.	למה נענש יוסף, ע"ד הנ"ל.
תתקמב.	אם האב והאם, ע"ד הנ"ל.

סימן	סימן
תתקמג. אחד היה מתענה. שלא להצטער על המת יותר מדאי.	תתקעד. מי שבא מארץ. ע"ד בשורות טובות. למה נקרא חסיד, ע"ד החסידים.
תתקמד. כתיב וידו אוזות, ע"ד כיבוד אב ואם.	תתקעה. כי עליך הורגנו, ע"ד הנ"ל.
תתקמה. ראה כמה הראשונים, ע"ד הנ"ל.	תתקעו. אחד היה מחרף, ע"ד הנ"ל.
תתקמו. והבאת עלי קללה, ע"ד נגיבת דעת.	תתקעה. ועיקר חזק, ע"ד החסידות.
תתקמו. ויאמר עשו הנה, ע"ד כיבוד אב ואם.	תתקעט. כ"ט בעיני ה', ע"ד הנ"ל.
תתקמח. אם תראה רשעים, ע"ד הרשעים.	תתקפ. מי שעוצר את יצרו, ע"ד הנ"ל.
תתקמט. כתיב הנה מה, ע"ד שלא לצער את ההורים.	תתקפא. בשעה שאדם, ע"ד הסתכלות בפני זולתו.
תתקנ. איש שיש לו אשה, ע"ד הנ"ל.	תתקפב. שורש החסידות, ע"ד החסידות.
תתקנא. האב המצוה לבנו, ע"ד הנ"ל.	תתקפג. באגדה דשמואל, ע"ד הנ"ל.
תתקנב. מי שיש לו אב, ע"ד הנ"ל.	תתקפד. כל מי שיש לו, ע"ד הנ"ל.
תתקנג. אם אב ואם, ע"ד הנ"ל.	תתקפה. לעולם יהא אדם, ע"ד הנ"ל.
תתקנד. איש אמו ואביו, ע"ד הנ"ל.	תתקפז. אמר רבינא מריש, ע"ד חינוך הבנים.
תתקנה. איש אמו ואביו, ע"ד הנ"ל.	תתקפו. שורש היראה, ע"ד עבודת הבורא.
תתקנו. שניא כח לא, ע"ד הנהגת האב עם בנו.	תתקפח. כמה חביבים צדיקים, ע"ד הצדיקים.
תתקנו. האב שמצוה לבנו, ע"ד הנ"ל.	תתקפט. ואם אדם מצליח בבנים, ע"ד המזל וע"ד התחתנות.
תתקנה. וכן החלומות שאדם, ע"ד החלומות.	תתקצ. נתן הנביא כיון, ע"ד הנ"ל.
תתקנט. יעקב שיודע, ע"ד הנהגת האדם עם בנו.	תתקצא. ואהבת את ה', ע"ד החסידים.
תתקס. ראה כמה תעניות, ע"ד הנ"ל.	תתקצב. איזה אהבה. שצריך להוכיח את חברו.
תתקסא. לאדם שיש לו, ע"ד הבנים.	תתקצג. סיג לחסידות, ע"ד החסידות.
תתקסב. כתיב יראה ה', ע"ד הבנים.	תתקצד. מצוה שיאמר החכם, ע"ד חינוך הבני.
תתקסג. כל המצות יקבל, ע"ד שבר מצות כיבוד או"א.	תתקצה. אל ישבא אדם, ע"ד להתרחק שלא יבוא לידי קנאה.
תתקסד. מעשה באדם אחד, ע"ד כיבוד או"א.	תתקצו. אל ישבא אדם, ע"ד שירגיל עצמו להיות ענו.
תתקסה. מפני שיבה תקום, ע"ד כיבוד הזקנים.	תתקצז. כשיצאו רבן שמעון, ע"ד הנ"ל.
תתקסו. הזהיר בכבוד זקן, ע"ד הנ"ל.	תתקצח. כתיב יהללך זר ולא, ע"ד הנ"ל.
תתקסז. כבד ה' מהונך, ע"ד כיבוד הורים ומורים.	תתקצט. מי שמשבחים אותו, ע"ד מדבר שקר תרחק.
תתקסח. אם יש דליקה, ע"ד הנ"ל וע"ד כיבוד ת"ח.	תתר. אל תשמח אם יכבדוך, ע"ד שצריך להיות ענו.
תתקסא. אדם חשוב ימעט, ע"ד הנ"ל.	תתרא. רבי אבא בשם, ע"ד הנ"ל.
תתקע. שנים שהם בעיר, ע"ד שלא לבייש את חברו.	תתרב. כתיב עבדך יעקב, ע"ד הנ"ל.
תתקעא. כתיב כן יאבדו, ע"ד הצדיקים.	תתרג. אם הולך אדם, ע"ד הנ"ל.
תתקעב. אחד עור היה, כנ"ל וע"ד התפלה וע"ד מדות טובות.	תתרג. כתיב הן בקדושו, ע"ד הנ"ל.
תתקעג. מי שבא ממדינת, ע"ד בשורה רעה.	תתרה. ומעשה באלמנה אחת, ע"ד עונש ב"ד שלמעלה.

סימן	סימן
תתרו.	מי שחלם חלום, ע"ד מדות טובות שצריך האדם לרבקה בהן.
תתרו.	אמרו חכמים המדות, ע"ד הנ"ל.
תתרח.	אין אדם יכול, ע"ד שלא יחזיק האדם טובה לעצמו.
תתרט.	ומותר האדם, ע"ד הבושת.
תתרי.	עת לעשות לה', ע"ד הנ"ל.
תתריא.	אם למדת תורה, ע"ד שלא יחזיק טובה לעצמו.
תתריב.	אדם שיוכה את. להתרחק מחילול שם שמים.
תתריג.	אמרינן בתנזומא, ע"ד הנסיונות.
תתריד.	יראת ה' טהורה, ע"ד השכר בעד המצוה.
תתרמו.	למה כתב בני, ע"ד כיצד יתנהג האדם.
תתרמו.	על פת לחם, כנ"ל ומבאר פסוקים אחרים בתנ"ך.
תתריז.	שורש יראת ה', כנ"ל וע"ד הנסיונות.
תתריח.	משה ודוד היו, טעם לצדוק הרין ולצדקתך צדק.
תתריט.	כי מפני הרעה, ע"ד הרשעים.
תתרכ.	בפרקים דר' אליעזר, ע"ד הגוים.
תתרכא.	רבי ירמיה אומר, ע"ד הנ"ל.
תתרכב.	והיו לאותות ולמועדים, ע"ד הצדיקים.
תתרכג.	יש מתפלל ונענה, ע"ד התפלות שלא לגרום קנאה.
תתרכד.	החובל בחברו, ע"ד בקשת רחמים.
תתרכה.	אחד היה לו, ע"ד הנ"ל.
תתרכו.	אחד היה מלביש, ע"ד להכיר טובה.
תתרכז.	אחד היה משיב, ע"ד הנ"ל.
תתרכח.	לאחר מטה, ע"ד הנ"ל.
תתרכט.	עני חולה ועשיר, ע"ד ביקור חולים.
תתרל.	מעשה באחד שהיה, ע"ד להכיר טובה.
תתרלא.	יש דברים, ע"ד שלא יתחסד יותר מדאי.
תתרלב.	אל תהי צדיק, ע"ד הנ"ל.
תתרלג.	אל תהי צדיק, ע"ד הנ"ל.
תתרלד.	ומעשה ביוסף הכהן, ע"ד הנ"ל.
תתרלה.	הנה אמרו הנותן, ע"ד מצות לאו ליהנות ניתנו.
תתרלו.	מעשה בחסיד, ע"ד דרכי בני אדם.
תתרלז.	כתיב חבר אני, ע"ד המוכה את הרבים.
תתרלח.	כתיב אשרי איש, ע"ד לימוד התורה ועשיית המצות.
תתרלט.	אשרי איש ירא ה', ע"ד הנ"ל.
תתרמ.	אשרי איש ירא, ע"ד הנ"ל.
תתרמא.	כתיב חשתי ולא, ע"ד הנ"ל.
תתרמב.	כתיב טובים השנים, ע"ד זכות הצדיקים.
תתרמג.	ראה כמה גדול, ע"ד קידוש השם.
תתרמד.	כתיב והשיב לב, ע"ד אשה שאינה הוננת.
תתרמה.	כשבא אליהו זכור, ע"ד עולם הבא.
תתרמו.	ראה כמה המורה, ע"ד עונש המצות.
תתרמו.	אע"פ שענוה, ע"ד הענוה.
תתרמח.	אל יהא אדם, ע"ד הנ"ל.
תתרמט.	אמר ר' בון, ע"ד הנ"ל.
תתרנ.	רבי בעי משרי, ע"ד תשלום שכר.
תתרנא.	אין אדם יכול, ע"ד הנ"ל.
תתרנב.	כתיב ונתתי להם, כנ"ל.
תתרנג.	כשבורך יעקב את, ע"ד ברכות הפה.
תתרנד.	ר' חנינא אומר, ע"ד גיהנום וע"ד העתיד לבוא.
תתרנה.	אל תזכרו ראשונות, כנ"ל וע"ד הפורים.
תתרנו.	כתיב הוא, ע"ד מלך המשיח.
תתרנז.	שבעה רועים, ע"ד הנ"ל.
תתרנח.	יש צדיקים, ע"ד הרחיצה.
תתרנט.	צדיק אחר, ע"ד הנ"ל.
תתרס.	כתיב ה' אלהי, ע"ד הצניעות.
תתרסא.	כתיב ראשית, ע"ד לחונן את הרל.
תתרסב.	רבי אמי הוה, ע"ד כבוד הבריות.
תתרסג.	חסיד אחד היה, ע"ד הנקיין.
תתרסד.	בכל עת יהיו, ע"ד הנ"ל.
תתרסה.	מעשה באחד, ע"ד הנ"ל.
תתרסז.	כשלוקה אדם, ע"ד הנ"ל.
תתרסח.	אחד היה שואל, ע"ד הנ"ל.
תתרסח.	כתיב אמרו לצדיק, ע"ד שמירת האוכלין.
תתרסט.	רבי חייא צוה, ע"ד הנ"ל.

סימן	סימן
תתשנ.	יבין אדם אצלו ע"ד הנ"ל.
תתשה.	כתיב ידיו גלילי, ע"ד הנ"ל.
וע"ד העונש.	כתיב שערך כעדר, ע"ד חציצה.
תתשט.	מעשה באחד, ע"ד שמירת האוכלים.
תתשי.	מעשה בחסיד אחד, ע"ד הנ"ל.
תתשיא.	מעשה בחסיד אחד, ע"ד הנ"ל.
הרהורים רעים.	קלב התירה התורה, ע"ד הנ"ל.
תתשיב.	מעשה באחד שהיה קצב, ע"ד הנ"ל.
תתשיג.	ראה כמה היתה, ע"ד כסוי הדם.
במקום אחד היתה, ע"ד הנ"ל.	אמרו לזקן אחד, ע"ד הנ"ל.
כתיב ולאחותו הבתולה, ע"ד הנ"ל.	אחד היה שוחט, כנ"ל וע"ד נתינת שלום.
יש זיוונים שלא יצליחו, ע"ד הנ"ל.	מי שבא לשחוט, ע"ד ברכת השחיט.
שני אחים הנושאים, ע"ד הנ"ל.	כששוחט אדם, כנ"ל וע"ד כסוי הדם.
יש זיוונים שלא יצליחו, ע"ד הנ"ל.	במקום שיש נוי, ע"ד ניקור הבשר.
בחור שבא לקחת, ע"ד הנ"ל.	שיר המעלות אשרי, מבאר פסוקים אחדים בתהלים.
מעשה באחד שזיה, ע"ד המצוה פ"ר.	תתרה.
יבמה שנפלה לפני, ע"ד היבום.	תתרו.
המת כשחלה, ע"ד הנ"ל.	בני אדם.
ומעשה באחד שלא, ע"ד הנ"ל.	כתיב אחרי ה', ע"ד הצניעות.
יביאן אלקים במשפט, ע"ד מצות פ"ר.	ויהיו שניהם ערומים, ע"ד הנ"ל.
תתשכה.	כתיב טוב אחרית, ע"ד הנ"ל.
תתשכו.	יש אדם טוב, ע"ד יסורין שבאים על האדם.
תתשכו.	זאת התשובה, ע"ד העונשים.
אמר שמואל שמא, ע"ד הנ"ל.	תתצב.
אמר שמואל שמא, ע"ד הנ"ל.	אמת כי הזיוונין, ע"ד הנ"ל.
אחד היה מתענה, ע"ד הנ"ל.	תתצד.
מעשה כבתולה אחת, ע"ד הנ"ל.	כתיב בכקר זרע, ע"ד הנ"ל.
יהודי אחד היה, ע"ד הנ"ל.	ועוזבי ה' יכלו, ע"ד הנ"ל.
כל איש שרבות, ע"ד הנ"ל.	כל שיש לו לב, ע"ד הנ"ל.
ולמה יהיה זה, ע"ד הנ"ל.	מעשה ראובן ושמעון, ע"ד הנ"ל.
אחד אהב אשה, ע"ד גדרים לעברה.	תתצח.
כל צער שאדם, ע"ד תשלום שכר.	תתצט.
איש אחד היה, ע"ד הזיוונים.	כתיב כי יסיתך, ע"ד הנ"ל.
דע שאדם נופל, ע"ד הנ"ל.	תתש.
אחד חלם ובא, ע"ד הנ"ל.	תתשא.
אחד היה יודע, ע"ד הנ"ל.	תתשב.
שארית ישראל לא, ע"ד הנ"ל.	תתשג.
איש אחד תלמיד, ע"ד הנ"ל.	תתשד.
מעשה באיש חכם, ע"ד הנ"ל.	תתשה.
כתיב ואעבור עליך, ע"ד הנ"ל.	תתשו.

סימן	סימן
תתשעו. כל מצוה הבאה, ע"ד סעודת חתן.	תתשמד. הנה אמרו כל, ע"ד הנ"ל.
תתשעז. ולא יתכבד אדם, ע"ד הנ"ל.	תתשמה. המוליד ממזר לא, ע"ד מצות פו"ר.
תתשעט. כתיב וארחצך במים, ע"ד טבילת נשים.	תתשמו. דע והבן כי לא, ע"ד הנ"ל.
תתשפ. במקום שיש נואפים, ע"ד הנ"ל.	תתשמו. במכילתיה אם אחרת, ע"ד הזיוונים.
תתשפא. כל המקפיד עליו, ע"ד הנ"ל.	תתשמת. כתיב והודעתם, ע"ד הנ"ל.
תתשפב. חרצן של זב, ע"ד הטבילה.	תתשמש. בתהלה השיא, ע"ד הנ"ל.
תתשפג. יש מידות במקור, ע"ד וסתות האשה.	תתשנ. אדם שהוא בחור, ע"ד הנ"ל.
תתשפד. מעשה בחסיד אחר, ע"ד הנ"ל.	תתשנא. מעשה באחד שהיה תדיר, ע"ד הנ"ל.
תתשפה. אע"פ שאמרו נחש, ע"ד דברים שבין איש לאשתו.	תתשנב. האיש שמשיא את בתו, ע"ד הנ"ל.
תתשפו. האוכל לפני אשה, ע"ד אשה מעוברת.	תתשנג. החכם השיא לבנו, ע"ד הנ"ל.
תתשפז. כתיב וימלאו ימיה, כנ"ל.	תתשנר. אמר החכם לבנו, ע"ד דברים שבין איש לאשתו.
תתשפח. כתיב ותנמול את, ע"ד מניקת.	תתשנה. כתיב כי עתה, ע"ד הנ"ל.
תתשפט. שמועה רעה אל, ע"ד אשה מעוברת.	תתשנו. מי שעזב את אשתו, ע"ד הנ"ל.
תתשצ. הנסע מן האשה, ע"ד להוציא א"ע מן החשוד.	תתשנז. אחד בא לאיש צדיק, ע"ד הנ"ל.
תתשצא. ראובן שאמר לשמעון, ע"ד הנ"ל.	תתשנח. איש אחד היתה לו, ע"ד הנ"ל.
תתשצב. אע"פ שאין להתייחד, ע"ד להציל מן העברה.	תתשנט. איש אחד בא, ע"ד הנ"ל.
תתשצג. כשם שאמרו שאסור, ע"ד שאסור לפרוש א"ע מן הצבור.	תתשס. מי שיש לו, ע"ד להתרחק מן הדומה לכעור.
תתשצד. אדם שנפטר, להתרחק מן הדומה לכעור.	תתשסא. מי שאינו יכול, ע"ד דברים שבין איש לאשתו.
תתשצז. כתיב וחכך, ע"ד לומדי תורה.	תתשסב. איש שלקח אשה, ע"ד הנ"ל.
תתשצה. כל הדובר אמת, להתרחק מן השקר.	תתשסג. לא יכסה אדם, ע"ד הזיוונים.
תתשצו. הין צדק יהיה, ע"ד הנ"ל.	תתשסד. כשצרים על העיר, ע"ד הנ"ל.
תתשצז. אדם שנמר בלבו, ע"ד הנ"ל.	תתשסה. אם יודע אדם, ע"ד שלא לבייש את בני אדם.
תתשצח. אע"פ שכתוב נשבעתי, ע"ד הנ"ל.	תתשסו. בסוף עדיות אמר, ע"ד הנ"ל.
תתשצט. כתיב תורת אמת, ע"ד הנ"ל.	תתשסז. מן דרמ"ך שלח, ע"ד הזיוונים.
תתת. כיון שאמרו על מה, ע"ד הנ"ל.	תתשסח. ויבאה יצחק, ע"ד הנ"ל.
תתתא. אם תראה בני אדם, ע"ד הנ"ל.	תתשסט. ויוסף אברהם ויקח, ע"ד הנ"ל.
תתתב. מי שנושא ונותן, ע"ד הנ"ל ושכרו.	תתשע. אמרו לאחד למה, ע"ד הזיוונים.
תתתג. אם יבוא אדם, ע"ד הנ"ל.	תתשעא. בבראשית רבה, ע"ד הנ"ל וע"ד אדם וחווה.
תתתד. ראובן ששמע שאומרים, ע"ד הנ"ל.	תתשעב. כתיב ושרה שומעת פתח, להתרחק מן הנשים.
תתתה. אדם שיש לו, להתרחק מלהזיק לחברו.	תתשעג. ואברהם זקן בא, ע"ד אשה שאינה הוגנת.
תתתו. מי שיש לו, ע"ד הנ"ל.	תתשעד. כתיב כי על כבוד, ע"ד חופת חתנים.
תתתז. ראובן שהיה, ע"ד הנ"ל.	תתשעה. כתיב הוד והדר, ע"ד הנ"ל.
תתתח. ראובן שהייב מעות, ע"ד דרך טובים וע"ד מדות טובות.	תתשעו. כל המברך שהשמה, ע"ד הנ"ל וע"ד אשה שאינה הוגנת.

סימן	
תתתמ.	מעשה בשנים שהיו, ע"ד הנ"ל.
תתתי.	אם באתה להשכיר, ע"ד הנ"ל.
תתתיא.	מעשה בחסיד אחר, ע"ד הנ"ל.
תתתיב.	אם ראובן נתן מעותיו, ע"ד הנ"ל.
תתתיג.	מעשה באיש אחר, ע"ד הנ"ל.
תתתיד.	אם אדם חייב לשום אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתטו.	ומעשה בנשים שקנו, ע"ד הנ"ל.
תתתטז.	מעשה באדם אחר, ע"ד משא ומתן באמונה.
תתתיז.	כתיב ואשקלה, ע"ד הצדיקים.
תתתיח.	המוכר אבק תולעים, ע"ד משא ומתן באמונה.
תתתיט.	לא יאמר אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתכ.	אע"פ שאמרו מי, ע"ד הנ"ל.
תתתכא.	כתיב כי יקדיש, ע"ד ההקדש.
תתתכב.	וכשם שאסור לעמוד, ע"ד אונאת דברים.
תתתכג.	לא יאמר אדם בואת, ע"ד הנ"ל.
תתתכד.	ראובן שמכר, ע"ד להתרחק מן הרכילות.
תתתכה.	עני שמכר חפצו, להתרחק מן השקר.
תתתכו.	החכם היה עורך, ע"ד להתרחק מלהיות לחברו.
תתתכז.	עת לעשות לה', ע"ד עיבוד שנה.
תתתכח.	כתיב מלפנו מבהמות, ע"ד להתרחק מן השקר.
תתתכט.	רבן שמעון, ע"ד להתרחק מלהיות לחברו.
תתתל.	מי שיש לו ממון, ע"ד הנ"ל.
תתתלא.	כסף של בעלי רבית, ע"ד הנ"ל.
תתתלב.	אל יעשה אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתלג.	כל אדם שהוא, ע"ד הנ"ל.
תתתלד.	אדם ששמוהו, ע"ד נידוי וחרם.
תתתלה.	אם הרויח אדם, ע"ד גולה.
תתתלו.	אחד שחק עם חברו, ע"ד הנ"ל.
תתתלז.	כל המלוה לשרים, ע"ד הנ"ל.
תתתלח.	כתיב לא יחרוך, ע"ד הנ"ל.
תתתלט.	כתיב האש בית אוצרות, ע"ד הנ"ל.
תתתמ.	מלך יושב על כסא, ע"ד איפה ואיפה.
תתתמא.	ואל יאמר אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתמב.	טהרתי מחמאתי, ע"ד הנ"ל.
סימן	
תתתמג.	בפסוקי מאוני, ע"ד הנ"ל.
תתתמד.	אל תאמר אשלמה, ע"ד הנ"ל.
תתתמה.	ואלה הם שהם, ע"ד להתרחק מהזיק.
תתתמו.	והיורע שמוחר לאכול, ע"ד הנ"ל.
תתתמוז.	אל יהא משל, ע"ד הנ"ל.
תתתמח.	איש היה בכפר, ע"ד הנ"ל.
תתתמט.	מן הדין לא היה, ע"ד הרבית.
תתתנ.	הלוקח רבית, ע"ד הנ"ל.
תתתנא.	כל המטלטלין, ע"ד שצריך לעשות כרצון חכמים.
תתתנב.	המחזיר חוב, ע"ד הנ"ל.
תתתנג.	אם תחפזן, ע"ד השותפות והחבורה.
תתתנד.	אם תראה אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתנה.	אדם שנכנס לעיר, ע"ד הנ"ל.
תתתנו.	אם יהודים טובים, ע"ד הנ"ל.
תתתנוז.	ישראל גוי, ע"ד הנ"ל.
תתתנח.	אם רואה אדם, להרחיק וולתו מן השבועה.
תתתנט.	לעולם ישקול אדם, להרחיק את החשד.
תתתנטז.	ראובן שהגוי, ע"ד הנ"ל.
תתתנטז.	ראובן שאמר לשמעון, ע"ד הנ"ל.
תתתנא.	כל אדם החושד, ע"ד הנ"ל.
תתתנב.	אל יגרום אדם, ע"ד כפוי טובה.
תתתנג.	ראובן היה, שלא יעשה רעה לחברו.
תתתנד.	בתנחומא בפרשת, ע"ד להתרחק מן השבועה.
תתתנה.	מעשה באשה אחת, ע"ד הנ"ל.
תתתנו.	גוי שבא לברות, להתרחק מן הגוים.
תתתנז.	הרי יהודה, להתרחק מן השבועה.
תתתנח.	לא יתחיל אדם, ע"ד הפיוטים.
תתתנחא.	לא תשא את, להתרחק מן השבועה.
תתתנחב.	כשהיה ר' יוחנן, ע"ד הנ"ל.
תתתנחג.	רב כהנא ורב, ע"ד הנ"ל.
תתתנחד.	מעשה בחסיד אחר, ע"ד הנ"ל.
תתתנחז.	אם יש לו לאדם, ע"ד הנ"ל.
תתתנחזא.	אין זאת וישכע, ע"ד הנ"ל.
תתתנחזב.	אשרי אדם מספר, ע"ד הנ"ל.
תתתנחג.	וריש לקיש מי, ע"ד הנ"ל.
תתתנחד.	בקשו לחכם, ע"ד הנ"ל.

סימן	סימן
תתתעח. לא יהיה אדם, להתרחק מן השקר.	תתתקני. אם אדם נעשה, ע"ד הנ"ל.
תתתעט. הרי הוא אומר, להתרחק מן השבועה.	תתתקיד. המבייש את הזקן, ע"ד הנ"ל.
תתתפ. בקהל אחד נתנו, ע"ד הנ"ל.	תתתקטו. איש אחד ידע, ע"ד הנ"ל.
תתתפא. מי ששרוי בצער, ע"ד הנדרים.	תתתקטז. כתיב ואהבת לרעך, ע"ד הדין.
תתתפב. כתיב טוב אשר, ע"ד הנ"ל.	תתתקיו. בספרי אומר לא, ע"ד הדינים.
תתתפג. המתכוין לומר, ע"ד הנ"ל.	תתתקית. מעשה באשה אחת, ע"ד הנ"ל.
תתתפד. אם יבוא לפני חכם, ע"ד הנ"ל.	תתתקיש. אחד מבעלי דינין, ע"ד הנ"ל.
תתתפה. אע"פ שאמרו חכם, ע"ד הנ"ל.	תתתקכ. בתורה ובנביאים, ע"ד העונשין.
תתתפו. כתיב בסוף מלאכי, ע"ד החרמות.	תתתקכא. אדם שקרובו, ע"ד החשר.
תתתפז. וימעלו בני ישראל, ע"ד הנ"ל וע"ד העונשין.	תתתקכב. אם היה לך, להתרחק מן החנופה.
תתתפח. ומשומדים למה היים, ע"ד הנ"ל.	תתתקכג. וקן אחד היה, שצריך להיות נקי מאלהים ואדם.
תתתפט. דברה תורה כנגד, ע"ד הנ"ל.	תתתקכד. כתיב עם אשר, שיש ליטול עצה מלפני חכם.
תתתפז. ויאל שאל את העם, ע"ד השבועות והחרמות.	תתתקכה. אם תלמיד חכם, ע"ד הנ"ל.
תתתפא. למה בימי דורות, ע"ד הנ"ל.	תתתקכו. אל יפול אדם, ע"ד שיתחבר עם צדיקים חכמים.
תתתפב. מעשה באדם אחד, ע"ד הנ"ל.	תתתקכז. מעשה במלך, ע"ד שונא מתנות יהיה וכנ"ל.
תתתפג. רשאיין בני העיר, ע"ד תקנות הצבור.	תתתקכח. לא יהרהר אדם אחד, ע"ד שיטול עצה מחכם.
תתתפד. כשהצבור נוזרין חרם, ע"ד הנ"ל.	תתתקכט. אל תבא לעצה, ע"ד הנ"ל.
תתתפה. לא יתחם אדם עם, ע"ד הנ"ל.	תתתקל. אם אמרו לאדם, ע"ד להוקיר את הצדיקים.
תתתפז. אין נוזרין ב', ע"ד החרמות.	תתתקלא. אם יאמר לך, ע"ד ביטול תורה ועיד שבועות.
תתתפח. והחזן אל יאמר, ע"ד הנ"ל.	תתתקלב. ראובן שנטל עצה, ע"ד העצות.
תתתפח. קללת חכם אפילו, ע"ד הנ"ל וע"ד הקללות.	תתתקלג. ומעשה ביועץ אחד, ע"ד הנ"ל.
תתתפז. במקום אחד היו, ע"ד הנ"ל.	תתתקלד. חכם שיעץ לאחרים, ע"ד הנ"ל.
תתתק. בעיר אחת עשו, ע"ד הנ"ל.	תתתקלה. אם יבא אצלך, להתרחק מלוות שפתים.
תתתקא. במקום אחד נתקבצו, ע"ד הנ"ל.	תתתקלו. כתיב בספר יחזקאל, ע"ד העצות.
תתתקב. כשמשמין הקהלות או, ע"ד הנ"ל.	תתתקלז. אדם שאין דבריו, ע"ד התוכחה.
תתתקג. לא ידור אדם, ע"ד הנ"ל.	תתתקלח. כשאדם יודע, ע"ד הנ"ל.
תתתקד. במקום שיש עשיקים, ע"ד גולה וערעורים.	תתתקלט. כתיב רש ועושר, ע"ד להתרחק מן השררה.
תתתקה. בני האדם, ע"ד שצריך ללכת בדרך טובים.	תתתקמ. אם רואה אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתקו. ישראל שדרים, ע"ד שמירת העיר.	תתתקמא. כתיב תחנונים, ע"ד התמנות בכלל.
תתתקי. כתיב אלקים, לשנוא את עושי רשעה.	תתתקמב. כתיב ויהי כהפנותו, ע"ד המלכים.
תתתקה. גם אלה לחכמים, ע"ד הדיינים.	תתתקמג. אם תראה פרנס, להתרחק מן הגאות.
תתתקט. אדם חכם שמתפרנס, ע"ד הנ"ל.	
תתתקי. מי שעוסק ברצון, ע"ד הנ"ל.	
תתתקיא. אם יבא דין, ע"ד הנ"ל.	
תתתקיב. משקר תרחק, ע"ד הנ"ל.	

סימן	סימן
תתקפד. אחד היה מתנאה. ע"ד הנ"ל.	תתקפד. אחד היה מתנאה. ע"ד הנ"ל.
תתקפה. מי שהקבי"ה מספיק. ע"ד העושר	תתקפה. מי שהקבי"ה מספיק. ע"ד העושר
תתקפב. אל תעש עצמך. ע"ד הנ"ל.	שנותן ה' להאדם.
תתקפג. שהוא נברא דגול. ע"ד הנ"ל.	תתקמו. כתיב אשר נחני. ע"ד הפרנסים
תתקפד. כתיב ואתה תחזה. ע"ד הנ"ל.	המתנאים.
תתקפה. כתיב ואצוה את. ע"ד הנ"ל.	תתקמו. אחד היה מוחזק. ע"ד הנ"ל.
תתקפו. כתיב בפרוך רשעים. ע"ד החרם.	תתקמה. כתיב ושם אלהים. להתרחק מע"ו.
תתקפו. ראשי הקהל החרמו. ע"ד הנ"ל.	תתקמט. רוב בני אדם. ע"ד הנ"ל.
תתקפת. אחד רע לא. ע"ד הנ"ל.	תתקני. האב שיש לו. ע"ד הנ"ל.
תתקפט. מן הצדיקים נפרעין. ע"ד הצדיקים.	תתקנא. אחד ירש. ע"ד הנ"ל.
תתקצ. אחד יהודי טוב. ע"ד החרם.	תתקנב. אשה אחת יהודית. ע"ד הנ"ל.
תתקצא. מן הצדיקים נפרעין. ע"ד הצדיקים.	תתקנג. כשנא אדם לעשות. ע"ד הנ"ל.
תתקצב. אחד היה לו. ע"ד המסים.	תתקנד. בכל דרכך דעהו. ע"ד הנ"ל.
תתקצג. כתיב שומר פיו. ע"ד השבועות.	תתקנה. כשאמר לא ראיכם. ע"ד הנ"ל.
תתקצד. מי שרגיל לישבע. ע"ד הנ"ל.	תתקנו. מעשה בחסיד אחד. ע"ד הנ"ל.
תתקצה. יהודי אחד היה. ע"ד הנ"ל.	תתקנו. יהודי אחד הלך. ע"ד הנ"ל.
תתקצו. איש אחד היה. ע"ד הנ"ל.	תתקנת. איש אחד הלך. ע"ד הנ"ל.
תתקצו. יהודי אחד העלילו. ע"ד הנ"ל.	תתקנט. מעשה באדם אחד. ע"ד הנ"ל.
תתקצח. כתיב נשבעתי. ע"ד הנ"ל.	תתקס. מעשה באדם אחד. ע"ד מדה
תתקצט. כתיב לא תשא. ע"ד הנ"ל.	כנגד מדה.
תתק. שר אחד אמר. ע"ד הנ"ל.	תתקסא. אמרו לאדם אחד. להתרחק מע"ו.
תתקיא. שר אחד היה. ע"ד הנ"ל.	תתקסב. גלח אחד. ע"ד הנ"ל.
תתקיב. בעיר אחת היה. ע"ד החרם.	תתקסג. גוי שהולך בבית. ע"ד הנ"ל.
תתקיג. כבר היו זקנים. ע"ד השבועות.	תתקסד. אם אדם בבית. ע"ד הנ"ל.
תתקיד. ראובן ושמעון. ע"ד הנ"ל.	תתקסה. אחד רצה ללכת. ע"ד קידוש השם.
תתקיה. אם קראו את. ע"ד הנ"ל.	תתקסו. קראים עשו בית. ע"ד הקראים.
תתקיו. אע"פ שבחורים מתים. ע"ד הנ"ל.	תתקסו. גוי אחד היה. להתרחק מן הגוים.
תתקיו. בעיר אחת היו. ע"ד החרם.	תתקסח. כתיב רוממות. ע"ד הנ"ל.
תתקיה. ראובן אמר. ע"ד נקימה ונסירה.	תתקסט. בעיר אחת לא היו. ע"ד הנ"ל.
תתקירט. ראובן הלזה לשמעון. להתרחק	תתקע. אחד היה בכפר. ע"ד הנ"ל.
מהזיק לחבירו.	תתקעא. כתיב ועת ומשפט. ע"ד המשפט.
תתקיר. כתיב לא תוכל. ע"ד הנ"ל.	תתקעב. אם יהיה איש. ע"ד שלא לסייע
תתקירא. שנים היו בתיהם. ע"ד הנ"ל.	לבעלי עבירה.
תתקירב. לאחר היו לו. ע"ד הנ"ל.	תתקעג. אחד בעל מחלוקת. ע"ד אם לענות
תתקירג. איש שרואה שני. ע"ד להציל את	לכסיל.
ממון חבירו.	תתקעד. כתיב אוטם אונו. ע"ד הדינים.
תתקירד. לא תשים דמים. להתרחק מלגרום	תתקעה. כתיב צדק צדק. ע"ד הנ"ל.
הזיק לחבירו.	תתקעו. שנים שיושבים בדין. ע"ד הנ"ל.
תתקירט. אמרין בחלק. ע"ד מדה כנגד מדה.	תתקעו. חרב בא לעולם. ע"ד הנ"ל.
תתקירט. בבית אחד היו. ע"ד להציל את	תתקעה. צדיק אחד היה. ע"ד הנ"ל.
ממון חבירו.	תתקעט. אם ישבת בדין. ע"ד הנ"ל.

סִימָן	תתתריז.	אחד היה רואה. ע"ד להציל את	תתתרגנ.	צדק צדק. ע"ד הנ"ל.
	חבירו מן העבירה.		תתתרגד.	כתיב חבלים נפלו. ע"ד המלאכים
	האוכל תרומה בשוגג. ע"ד התשובה.		תתתרגה.	והממונים והנ"ל.
	תתתריט.	אחד ראה שבחורים. ע"ד הננבים.	תתתרגו.	כתיב עם נבור תמים. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכ.	ראובן ירע ששמעון. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	דע כמה עונש. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכא.	שלשה היו בעיר. ע"ד השבועה.	תתתרגח.	לאחד ביקשו. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכב.	אחד יהודי היה. ע"ד שכן רע.	תתתרגה.	אין מלמדים את השם. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכג.	ראובן היה עשיר. ע"ד הנו"ם.	תתתרגט.	אם יש לו לאדם. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכד.	בני אדם שהיו. ע"ד הנ"ל.	תתתרגו.	חכם אחד למד. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכה.	אחד שאל לחכם. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	יש דברים שהם. ע"ד המזיקים.
	תתתרכו.	יהודי שיושב על. ע"ד הנ"ל.	תתתרגח.	אילו היה נמצא. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכז.	ראובן ביקש. ע"ד נאמנות.	תתתרגה.	כתיב ומקניהם. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכח.	אחד בא למכור. ע"ד הנ"ל.	תתתרגו.	עת שמיני חלאים. ע"ד הנ"ל.
	תתתרכט.	אל יפתה אדם. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	יש נשים שקורין. ע"ד הנ"ל.
	תתתרל.	אם ראובן קונה. ע"ד הנ"ל.	תתתרגה.	אשה אחת היתה. ע"ד הנ"ל.
	תתתרלא.	דע אע"פ שאמרו. ע"ד הנ"ל.	תתתרגט.	אשה אחת היתה. ע"ד הנ"ל.
	תתתרלב.	צדיק אומר מעט. ע"ד הנ"ל.	תתתרגו.	נשים היו לוקחים. ע"ד הלחשים.
	תתתרלג.	במזמור י"ב למנצח. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	כתיב אל תהי. ע"ד הנ"ל.
	תתתרלד.	אל תדור נדר. להתרחק מן הנדרים.	תתתרגח.	כתיב לא יחבול. ע"ד הנ"ל.
	תתתרלה.	כתיב שומר פיו. ע"ד שלא לפתוח	תתתרגה.	אדם שהולך בין. ע"ד הנ"ל.
		פה לשמן.	תתתרגו.	לאדם ששונא. ע"ד היוקות.
	תתתרלו.	אחד היה רגיל. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	למה לא כתב. ע"ד הנ"ל.
	תתתרלז.	אל יאמר אדם. ע"ד הנ"ל.	תתתרגח.	כתיב תורת ה'. ע"ד תלמוד תורה.
	תתתרלח.	לאשה אחת היו. ע"ד הנ"ל.	תתתרגט.	כתיב לשמור ולעשות. ע"ד הנ"ל.
	תתתרלט.	במקום היו. ע"ד שלא לקלל ולא	תתתרגו.	אדם תועה מדרך. ע"ד המשומדים.
		לצער שום אדם.	תתתרגז.	כל המקנא שלא. ע"ד תלמוד תורה.
	תתתרמ.	אמר רב וישבי. ע"ד הנ"ל.	תתתרגח.	אם יש לאדם תלמידים. ע"ד הנ"ל.
	תתתרמא.	אחד היה מתנשא. ע"ד הנ"ל.	תתתרגט.	אם יבאו תלמידים. ע"ד הנ"ל.
	תתתרמב.	אם רואה אדם. ע"ד הנ"ל.	תתתרגו.	אמר ר' יוחנן. ע"ד הנ"ל.
	תתתרמג.	תנו רבנן שלשה. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	כתיב ואל תמוש. ע"ד הנ"ל.
	תתתרמד.	שאל אחד לחכם. ע"ד הנ"ל.	תתתרגח.	שנים שמתוכחין. ע"ד שלא לבייש
	תתתרמה.	כשיצאו ר' שמעון. ע"ד הנ"ל.		את חברו.
	תתתרמו.	אשה שמקשה. ע"ד הנ"ל.	תתתרגו.	מי שהוא חריף. ע"ד הנ"ל.
	תתתרמז.	אשה שיושבת על. ע"ד לבקש	תתתרגז.	בכפר אחד היו. ע"ד הנ"ל.
		רחמים.	תתתרגח.	אם תראה אדם. ע"ד ביטול תורה.
	תתתרמח.	שאל אחד אמר. ע"ד שמות	תתתרגט.	החולה כשחכמים. ע"ד הנ"ל.
		ומכשפים וקוסמים.	תתתרגו.	כתיב אשרי משכיל. ע"ד הנ"ל.
	תתתרמט.	ושאלו עוד לחכם. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	רב יהודה אמר. ע"ד הנ"ל.
	תתתרג.	הקב"ה ברא את. ע"ד הנ"ל.	תתתרגח.	מי שהקין דם. כנ"ל וע"ד שישמור
	תתתרגא.	אמר אדם אחד. ע"ד הנ"ל.		את עצמו.
	תתתרגב.	אם על ידי. ע"ד הנ"ל.	תתתרגז.	בעא מיניה רבא. ע"ד תלמוד תורה.

סימן	סימן
תתתשכנ.	איש אחד היה. ע"ד הנ"ל.
תתתשכד.	רב אחד היה. ע"ד הנ"ל.
תתתשכה.	אמר ליה ר"ל. ע"ד הנ"ל.
הנאוה.	כתיב ולא אבה. ע"ד הנ"ל.
התלמידים היו יושבים. ע"ד הבנים.	ההולך לארץ מרחקים. ע"ד הנ"ל.
כתיב בשכבר הימים. ע"ד הנ"ל.	מותר ללמוד קטנים. ע"ד הנ"ל.
אחר היה בונה. ע"ד בית הכנסת.	כתיב לא ידרנו. ע"ד שלא לצער
ולא ישתוררו הצבור. ע"ד העניים.	את האדם.
במקום אחד נהרגו. ע"ד קידוש השם.	תתתצח.
כתיב כעצמים. ע"ד הנ"ל.	כתיב ותמר את. עד הנ"ל.
סכין אחד מצאו. ע"ד הנ"ל.	תתתצט.
בית שנהרגו בו. ע"ד הנ"ל.	אחד לא היה. ע"ד הנ"ל.
כתיב מה בצע כי. ע"ד הנ"ל.	תתתש.
אמרו ליה עכנא. ע"ד קבורה.	כתיב אם שכיר. להתרחק מן
שאלו לתלמיד חכם. ע"ד הנ"ל.	העבירה.
ברוילי הגלעד. ע"ד הנ"ל.	תתתשא.
אחר צוה לקבורו. ע"ד הנ"ל.	אע"פ שכתיב. ע"ד לימוד תורה
אל תרי צדיק. ע"ד הנ"ל.	לשנים.
על אחד החרים. ע"ד הנ"ל.	תתתשב.
כתיב עת לעשות. ע"ד הנ"ל.	מטרונא שאלה לר'. ע"ד הנ"ל.
כשיש דבר בעיר. ע"ד הנ"ל.	תתתשג.
כתיב מי יודע. ע"ד הנשמות.	אחד שאל לחכם. ע"ד תלמוד תורה.
אחר לא ראה. ע"ד הצל בהושענא	תתתשה.
רבה וע"ד הצדקות.	אחד תלמיד שאל. ע"ד הנ"ל.
רב אחד ראה. ע"ד יום הכפורים.	תתתשו.
נשמות יש להם. ע"ד הקברים.	מעשה בתלמיד אחד. ע"ד הנ"ל.
דלא נימי לרב. ע"ד המתים.	תתתשי.
ההוא אמנושא דהוה. ע"ד הנ"ל.	אחד תלמיד שאל. ע"ד הנ"ל.
שילא בר אבינא. ע"ד הנ"ל.	מעשה באחד שהיה. ע"ד התפלות.
פעמים שרוה. ע"ד הנ"ל.	תתתשי.
לא יצוה הרב. ע"ד החולים.	יהא אדם רניל. ע"ד הנ"ל.
אחר היה חולה. ע"ד הנ"ל.	תתתשה.
ראובן חלה והתענה. ע"ד הנ"ל.	תתתש.
אחד מת אביו. ע"ד התענית.	התורה בארון. ע"ד התורה.
אין אדם שצריכין. ע"ד הנ"ל.	תתתשי.
מעשה בחסיד אחד. ע"ד המנופים.	יש אותיות שהם. ע"ד האותיות.
אחד ירא שמים. ע"ד התלמידים.	תתתשיא.
חסיד אחד צוה. להזיחק מהון	צד"י קי"ף. ע"ד הנ"ל.
זרים.	תתתשיב.
מי שיש לו עבר. להתרחק מן	כתיב אם תבקשנה. ע"ד הנ"ל
העברה.	וע"ד הרשעים.
	תתתשיג.
	על זאת יתפלל. ע"ד הנסיונות.
	תתתשיר.
	כתיב ויאמר אני. ע"ד המלאכים
	ורמזים.
	תתתשמו.
	כמצרים בא אחד. ע"ד תלמוד תורה.
	תתתשמו.
	באותה שעה שנגזר. ע"ד גזירת
	הקב"ה.
	תתתשיו.
	לולא האמנתי לראות. ע"ד הרשעים
	והפורעניות.
	תתתשית.
	כף כף כל. ע"ד מדה כנגד מדה.
	תתתשיט.
	כף הוי. ע"ד המצות ומתן שכר.
	תתתשכ.
	ואהבת את ה'. ע"ד הנסיונות.
	תתתשכא.
	אמרינן במס' ערכין. ע"ד ארץ
	ישראל.
	תתתשכא.
	אם מראין לראובן. ע"ד החלומות.
	תתתשכב.
	יש חלום שאדם. ע"ד הנ"ל.

מפתח

[illegible]

סימן	סימן
תתתלת.	אחד היה לו, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד היה לו, ע"ד קדושת השבת.
תתתלתו.	כתיב כוס ישועות, ע"ד בהמ"ו.
תתתלתו.	שלושה היו אוכלין, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד היה לו, ע"ד הברכות.
תתתלתו.	על המן היו, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	לא יתחיל שליח, כנ"ל וע"ד החרם.
תתתלתו.	אדם שנאמר לו, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אדם ששכח, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	זקן אחד היה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	הנה כי כן, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אשר נתן לשבו, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	הברכות שביד אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	כתיב בן יחד, ע"ד המלאכים והשרים.
תתתלתו.	אחד היה שוחט, ע"ד כסוי הדם.
תתתלתו.	החכם ראה אחד, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	יהודי אחד היה לו, ע"ד סניני השחיטה.
תתתלתו.	השולח סבין לחברו, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אדם שרואה, ע"ד שחיטה ובריקה.
תתתלתו.	אחד היה יודע, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד היה עצרן, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד היה אוכל, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד הביא מן, ע"ד כשר וחלב.
תתתלתו.	היאכל תפל מבלי, ע"ד כל חשקצו.
תתתלתו.	שנים היו אחד לא רצה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	איש אחד לא היה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	בכל מה שחכמים, ע"ד ללכת בדרך טובים.
תתתלתו.	בערב פסח ובפסח, ע"ד החמין.
תתתלתו.	אם תראה, ע"ד הברכות.
תתתלתו.	בתחלה היו נכנסין, ע"ד שמירת שבת.
תתתלתו.	אחד נתן צמר, ע"ד שעשנו.
תתתלתו.	אדם שלובש, ע"ד הציצית.
תתתלתו.	תנחומא בפרשה שרצים, ע"ד תלמוד תורה.
תתתלתו.	בציצית כתיב, ע"ד הציצית.
תתתלתו.	רצועות של תפילין, ע"ד התפילין.
תתתלתו.	כתיב זה אלי, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	רבי ישכב חילק, ע"ד עשית המצות.
תתתלתו.	כתיב ושבתם וראיתם, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד הלך לפדות, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	כתיב אל תהי, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	כל שהרבים צריכים, ע"ד הצדקה.
תתתלתו.	בירושלמי אמר, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	ראובן היה עני, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	לאחד נשלח כסף, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד בא אצל, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד נדר לתת, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	מעשה באיש אחד, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	כתיב יהלך, זה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד אמר לחכם, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד היה לו, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	רב אחד שלח, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	כתיב קחו מאתכם, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אחד הלוח מעות, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	ראובן שהיה עני, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	ביד ראובן היה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	צוה הקב"ה לתת, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	יש פעמים הלוואה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	הקב"ה נזר, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	כתיב הרחוקים, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	ראובן שאמר, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	ראובן שאמר, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אם ישאלך אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	ראובן שלח לשמעון, ע"ד המצות.
תתתלתו.	ראובן ראה את שמעון, ע"ד הנ"ל וע"ד הצדקה.
תתתלתו.	אם שמעון היה נוהג, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אם נותנין לראובן, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	משומד שנתן לצדקה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	משומד אחד רצה, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	אם אדם אוהב, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	לאחר היו לו, ע"ד הרשעים.
תתתלתו.	ומנין אם החזקת, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	שאלו לחכם ראובן, ע"ד הצדקות.
תתתלתו.	רבי חמא ב"ר חנינא, ע"ד הנ"ל.
תתתלתו.	החכם צוה לכניו, ע"ד תקנת רבים.
תתתלתו.	אחד היה קונה תבואה, ע"ד הנ"ל.

סימן	סימן
תתתתקטז.	הדר בחצר חברו, ע"ד לעשות חסד עם זולתו.
תתתתקנ.	כתוב לא תשים, ע"ד האורחים.
תתתתקנא.	רבי ינאי ור' יונתן, ע"ד העניים.
תתתתקנב.	כתוב אל תגוול, ע"ד הנ"ל.
תתתתקנג.	ראובן היה נותן, ע"ד הנ"ל.
תתתתקנד.	אדם שהוא קפדן, ע"ד הצדקות.
תתתתקסו.	לא ילך גבאי, ע"ד הנ"ל.
תתתתקסז.	שני צדיקים היו, ע"ד הנ"ל.
תתתתקסח.	שני עניים היו, ע"ד הנ"ל.
תתתתקסז.	כתוב כבוד אתה, ע"ד כיבוד אבואם.
תתתתקכ.	אחד היה עשיר, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכא.	אחד היה מפרנס, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכב.	מי שיצא מעיר, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכג.	אחד היה מכבד, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכד.	אם יהודי טוב, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכה.	איש אחד בא, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכו.	ראובן רצה להכות, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכז.	אדם שיש לאביו, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכח.	והא אמר אביו, ע"ד הנ"ל.
תתתתקכט.	אחד עשיר אמר, ע"ד הנ"ל.
תתתתקל.	אחד היה עשיר, ע"ד הנ"ל.
תתתתקלא.	אכירת רבו, ע"ד הנ"ל.
תתתתקלב.	לא יחטא האדם, ע"ד הנ"ל.
תתתתקלג.	כתוב שם עולם, ע"ד הצדיקים.
תתתתקלד.	כתוב את יראי ה', ע"ד כיבוד ת"ח.
תתתתקלה.	מה שרבן גמליאל, ע"ד הנ"ל.
תתתתקלו.	תא שמע דאמר, ע"ד הנ"ל.
תתתתקלז.	כתוב אורח ימים, ע"ד הנ"ל וע"ד הצדקה.
תתתתקלח.	כתוב הנה אנכי, ע"ד הצדיקים.
תתתתקלט.	מעשה בחסיד, ע"ד הספרים.
תתתתקמ.	אחד היה רוצה, ע"ד הנ"ל.
תתתתקמא.	חייב אדם ליהדר, ע"ד הנ"ל.
תתתתקמב.	במגילת סתרים, ע"ד התפילין.
תתתתקמג.	המתקנים בנדר פשטים, ע"ד ס"ת.
תתתתקמד.	והלא דברים ק"ו, ע"ד הנ"ל.
תתתתקמה.	כתוב והוא עומר, ע"ד הנ"ל.
תתתתקמו.	אחד היה משים, ע"ד הנ"ל.
תתתתקמז.	אל יצניע אדם, ע"ד הנ"ל.
תתתתקמח.	ואומר להם אנחנו, ע"ד הנ"ל.
תתתתקמט.	
למי שיש לו, ע"ד הנ"ל.	
סופר אחד סיים, ע"ד הנ"ל.	
בסס' תמורה בפרק, ע"ד הנ"ל.	
כתוב מי יתן, ע"ד הנ"ל.	
אחד כשהיה כותב, ע"ד סת"ם.	
אחר נשבר בו, ע"ד הקולמסים.	
כשיש חיכוך לאדם, ע"ד הנ"ל.	
החכם נכנס בבית, ע"ד הנ"ל.	
אחד תיקן עין, ע"ד הנ"ל.	
אחר היה כותב, ע"ד קרושת הספרים.	
כשהסופר כותב, ע"ד קרושת השם.	
אל ימהר אדם, ע"ד הנ"ל.	
אם חפץ הסופר, ע"ד הנ"ל.	
כתוב ויכתבו עליו, ע"ד הנ"ל.	
אחר היה מעתיק, ע"ד שצריך לקרוא קודם בפה.	
אמרינן בפרק, ע"ד שבת.	
לעולם יעסוק אדם, ע"ד הנ"ל.	
האדם ההולך בדרך, ע"ד הנ"ל.	
כתוב וזכור את יום, ע"ד הנ"ל.	
בני אדם הלכו, ע"ד הנ"ל.	
אם הגוים תפשו, ע"ד הנ"ל.	
שנים שנתקוטטו, ע"ד הנ"ל.	
כתוב והיית אך, ע"ד הנ"ל.	
בימות החמה שיש, ע"ד הנ"ל.	
זקן אחד נכנס, ע"ד הנ"ל.	
אדם שיש לו, ע"ד הנ"ל.	
מעשה באחד שהיה, ע"ד הנ"ל.	
לא יתענה אדם, ע"ד הנ"ל.	
רליקה היתה בשבת, ע"ד הנ"ל.	
הנולד בשבת, ע"ד הנ"ל.	
אחר חסיד, ע"ד הנ"ל.	
כשאומר בשבת, ע"ד הנ"ל.	
זקן אחד היה, ע"ד הנ"ל.	
למי שנשלח לו, ע"ד הנ"ל.	
מנחת כהן משיח, ע"ד הקרבנות.	
ארבעה שולחנות מפה, ע"ד הנ"ל.	
כיון שבינים דין, ע"ד יום הדין.	
בראש השנה, ע"ד הנ"ל.	
איך ביום אחר, ע"ד הנ"ל.	

סימן	סימן
תתתקפח. כי עשית משפט, ע"ד הנ"ל.	תתתרכב. ויעלהו כמות בעל, ע"ד בלעם הקוסם.
תתתקפט. כתיב ואם אדוני, ע"ד המלאכים והממונים.	תתתרכג. וכננר מחזה שדי, ע"ד הנ"ל.
תתתקצ. כתיב אלהי הרים, ע"ד הנ"ל.	תתתרכד. כאשר שבועה, ע"ד מכירת יוסף.
תתתקצא. למה אמר נעשה, ע"ד הנ"ל.	תתתרכה. חלומות ספר יוסף, ע"ד יוסף עם אחיו.
תתתקצב. נום והב וחלי, ע"ד הבגדים.	תתתרכו. אין דבר שכתוב, ע"ד תורתנו הקדושה.
תתתקצג. אע"פ שכתוב, ע"ד הנ"ל.	תתתרכז. דע לך כל מה, ע"ד הנ"ל.
תתתקצד. נום והב וחלי, ע"ד הנ"ל.	תתתרכח. ארץ רויץ ברצון, ע"ד הנ"ל.
תתתקצה. ומניד אע"פ שלנו, ע"ד הנ"ל.	תתתרכט. למה נכתבו הרבה, ע"ד הנ"ל.
תתתקצו. מוכיח חכם, ע"ד התוכחה.	תתתרל. לאחר שמתו הנביאים, ע"ד כ"ד ספרי קדש.
תתתקצז. כצנת שלג, ע"ד הצדיקים.	תתתרלא. למאן דאמר בן, ע"ד הנ"ל.
תתתקצה. מעשה היה בשעת, ע"ד קידוש השם.	תתתרלב. שלש' דנין אותן, ע"ד עובדי עבר.
תתתקצט. נשיאים ורוח וגשם, ע"ד הגדרים.	תתתרלג. למה לתת למשה, ע"ד הלוחות.
תתתק. בארץ אפים יפותה, ע"ד לכבד את העשיר.	תתתרלד. רבי יהושע בן, ע"ד הנ"ל.
תתתרא. דבש מצאת אכול, ע"ד התלמידים.	תתתרלה. מה היה משה, ע"ד הנ"ל.
תתתרב. ועוד מדבר באדם, ע"ד האורחים.	תתתרלו. אין בארון רק, ע"ד הנ"ל.
תתתרג. הוקר רגלך, ע"ד ירידות ורעות.	תתתרלז. תאמי צביה מכאן, ע"ד העגלות.
תתתרד. הוקר רגלך, ע"ד הנ"ל.	תתתרלח. תורת ה' תמימה, ע"ד דוד המלך.
תתתרה. ראובן ושמעון שהיו, ע"ד החשד.	תתתרלט. למה סמך מזמור, ע"ד מזמורי תהלים.
תתתרו. מפץ חרב וחץ, ע"ד העדים.	תתתרמ. במקום שיאמר אל, ע"ד שמבאר פסוקים בתנ"ך.
תתתרו. שן רועה ורגל. להתרחק מן אנשים רעים.	תתתרמא. צפורים לשון נקבה, ע"ד הנ"ל.
תתתרת. מערה בנר, ע"ד הנהגת האדם.	תתתרמב. במדבר לא ירדה, ע"ד המשכן ובהמ"ק וע"ד הנסים.
תתתרט. מעשה היה והביא, ע"ד הנ"ל.	תתתרמג. ישראל יצא, ע"ד יציאת מצרים.
תתתרי. למה הוצרכו הנביאים, ע"ד הנ"ל.	תתתרמד. בויקחו לי תרומה, ע"ד המשכן.
תתתריא. שמים לרום וארץ, ע"ד הנ"ל.	תתתרמה. כתיב בצל החכמה, ע"ד החכמים והמלכים.
תתתריב. מארי חלמך לשנאך, ע"ד נבוכדנאצר.	תתתרמו. אמר ר' יהודה, ע"ד שלא לבייש את בני אדם.
תתתריג. כבוד אלהים הסתר, ע"ד הנהגת האדם.	תתתרמוז. כתיב לא בצדקתך, ע"ד ד' אומות.
תתתריד. אם נעשה נם, ע"ד הנסים.	תתתרמח. כתיב לא תהיה, ע"ד הנ"ל.
תתתריז. הנו סנים לכסף, ע"ד המלוכות.	תתתרמט. יהודים וגוים, ע"ד להיות נאמן בכרית.
תתתריז. אל תריב עם, ע"ד הנהגת האדם.	תתתרנ. ומעמים אין איש, ע"ד הגרים.
תתתריז. ראשית חכמה, ע"ד הנ"ל.	תתתרנא. תחלה בפסוק מה, ע"ד ארבעת הכנים.
תתתריז. ויאמר אהור דבר, ע"ד קדושת השם.	
תתתריז. מי שיש לו ספר, ע"ד הנ"ל.	
תתתריב. למה אמר משה, ע"ד הראיה.	
תתתריב. אל יעמוד איש, ע"ד הנ"ל.	

סימן	סימן
תתתרנב. אמרו רבותינו זכות, ע"ד הוכיות.	תתתרפט. אחד המתין לחמיו, ע"ד הנ"ל.
תתתרנג. ויאכל וישת ויקם, ע"ד המצות.	תתתרצ. ראוכן היה לו, ע"ד הנ"ל.
תתתרנד. ויבו עשו את, ע"ד המלאכות.	תתתרצא. כתיב ואם לא, ע"ד הנ"ל.
תתתרנה. אמר ר' אבא, ע"ד הצדיקים.	תתתרצב. יהודי אחד צוה, ע"ד הנ"ל.
תתתרנו. מה ברכה ברכם, ע"ד היצר.	תתתרצג. אחד היו לו בנים, ע"ד הנ"ל.
תתתרנו. צ"ץ ר' ראשים, ע"ד השקלים.	תתתרצד. כתיב קחו נשים, ע"ד הנ"ל.
תתתרנה. ש"ץ לשון שנוי, ע"ד האותיות.	תתתרצה. אדם שיש לו, ע"ד הנ"ל.
תתתרנט. אשר לו הים, ע"ד מעשה בראשית.	תתתרצו. מי שיש לו בן, ע"ד הנ"ל.
תתתרתס. איוהו שפיר מרוקם, ע"ד יצירת הולד.	תתתרצו. מי שיש לו בן, ע"ד להרחיק מן העברה.
תתתרתסא. שאול באחתולא, ע"ד שאול ודוד.	תתתרצח. כהן אחד בא, ע"ד הנ"ל.
תתתרתסב. מעשה היה בהגמון, ע"ד הנ"ל.	תתתרצט. ועשית הטוב והישר, ע"ד הנהגת האדם.
תתתרתסג. רשב'נולאכן, ע"ד מעש' בראשית.	תתתתש. כתיב טוב אחרית, ע"ד הנשואין.
תתתרתסד. רבי ירמיה בעי, ע"ד האגדות.	תתתתשא. אחד מבני טובים, ע"ד הנ"ל.
תתתרתסה. לא ישוך אדם, ע"ד הנהגות האדם וחבר וע"ה.	תתתתשב. האיש שמצוה לבנו, ע"ד הנ"ל.
תתתרתסו. כתיב בין האולם, ע"ד הכהנים.	תתתתשג. כתיב וישלח מעל, ע"ד הנ"ל.
תתתרתסו. כתיב ויבא אהרן, ע"ד לשמש את חברו.	תתתתשד. כתיב לא אוכל, ע"ד הנ"ל.
תתתרתסז. כתיב לא ידון רוחי, ע"ד הנקמות.	תתתתשה. כתיב כי התענית, ע"ד הנ"ל.
תתתרתסח. אל תהי חכם, ע"ד הנהגת האדם.	תתתתשו. למה זכו עמון ומואב, ע"ד דוד ומלך המשיח.
תתתרתע. כתיב מי זה האיש, ע"ד הנ"ל.	תתתתשו. בחור וזקן נתנו, ע"ד הנשואין.
תתתרתעא. אשה לשלישי, ע"ד גורת הקב"ה.	תתתתשה. החכם אמר עם אשתו, ע"ד הנ"ל.
תתתרתעב. וכיוצא בבנים בן, ע"ד הנ"ל.	תתתתשט. רבי חנינא בן, ע"ד הנ"ל.
תתתרתעג. למה זמן הקב"ה, ע"ד העורבים.	תתתתשי. יש שמאבר עצמו, ע"ד הנ"ל.
תתתרתעד. האוכל תרומה, ע"ד התשובה.	תתתתשיא. לאחר חתכו אבן, ע"ד הנ"ל.
תתתרתעה. אין דורשין, ע"ד נשואין.	תתתתשיב. אחד תלמיד בא, ע"ד הנ"ל.
תתתרתעו. אחד היה חומר, ע"ד הנ"ל.	תתתתשיג. לא יחשוב הצדיק, ע"ד הנ"ל.
תתתרתעו. ראובן היה נהנה, ע"ד הנ"ל.	תתתתשיד. אחד היה אומר, ע"ד הנ"ל.
תתתרתעז. כתיב ערירים ימותו, ע"ד הנ"ל.	תתתתשז. החכם שמעל לאחד, ע"ד מצות פירי.
תתתרתעט. אחד היה עשיר, ע"ד הנ"ל.	תתתתשטו. התלמידים היו, ע"ד הנ"ל.
תתתרתפ. מי שיש לו טיפול, ע"ד הנ"ל.	תתתתשיו. בעיר אחת היתה, ע"ד ילד זנונים.
תתתרתפא. החכם ראה אחד, ע"ד הנ"ל.	תתתתשית. אשה הרה לזנונים, ע"ד הנ"ל.
תתתרתפב. אחד הורה לבניו, ע"ד הנ"ל.	תתתתשיט. עבר היה ליהודי, ע"ד העכרים.
תתתרתפג. אחד שאל לחכם, ע"ד הנ"ל.	תתתתשכ. בסוף מסכת עריות, ע"ד המשפחה.
תתתרתפד. ראובן שחפץ ליתן, ע"ד הנ"ל.	תתתתשכא. יש מוכה אחד, ע"ד הנ"ל.
תתתרתפה. רב אחד היה, ע"ד הנ"ל.	תתתתשכב. שני משומדים אחין, ע"ד הנ"ל.
תתתרתפו. מעשה באדם אחד, ע"ד הנ"ל.	תתתתשכג. כהן ששולח את, ע"ד הקידושין.
תתתרתפו. איש שמגרש אשתו, ע"ד הנט.	תתתתשכד. יש ענוה יורשת, ע"ד הענוה.
תתתרתפז. ראובן ביקש לשמעון, ע"ד הנשואין.	תתתתשכה. וכן יש ענוה, ע"ד הנ"ל.
	תתתתשכז. יש צדקה והנה, ע"ד הצדקות.

סימן	סימן
תתתשנו. כתיב מי האנשים האלה, ע"ד בלעם וע"ד צעב"ח.	תתתשנו. יש חסידות שהוא, ע"ד הצדקות.
תתתשנו. לכה אמר נעשה, ע"ד היצר.	תתתשנו. ויש חסידות, ע"ד הנ"ל.
תתתשנה. רבית אסרה תורה, ע"ד הרבית.	תתתשנה. יש שופט צדק, ע"ד הדינים.
תתתשנש. כיון שהיה אברהם, ע"ד אברהם ושרה.	תתתשל. יש טובה שהיא, ע"ד הגורמים טובה או רעה.
תתתשס. כמה אדע כי, ע"ד הנ"ל.	תתתשלא. יש טובה שמביאה, ע"ד הנ"ל.
תתתשסא. אמרו שכני יעקב, ע"ד החרס.	תתתשלב. יש חסד מלא, ע"ד הנ"ל.
תתתשסב. ותאמר לאה בנה, ע"ד נד בן יעקב.	תתתשלג. יש לימוד אע"פ, ע"ד הנ"ל.
תתתשסג. לא יוציא אדם, ע"ד הנהגת האדם.	תתתשלד. יש משבח שהוא, ע"ד הנ"ל.
תתתשסד. מידות המעולות הם, ע"ד הנ"ל.	תתתשלה. יש צניעות שטובה, ע"ד הנ"ל.
תתתשסה. ויאמר יעקב אל ביתו, ע"ד הנ"ל.	תתתשלז. יש ענוה וחסידות, ע"ד הנ"ל.
תתתשסו. החכם נקנס בבית, ע"ד הנ"ל.	תתתשלו. יש אהבה שאוהב, ע"ד הנ"ל.
תתתשסז. המגדל יתומים, ע"ד חינוך הבנים.	תתתשלח. כתיב ככל לכבך, ע"ד עבודת הבורא.
תתתשסה. אסרוהו אדם, ע"ד הנהגת האדם.	תתתשלט. יכול אדם לחטוא, ע"ד הסינים והגדלים.
תתתשסט. מי שהוא בא מארץ, ע"ד הנ"ל.	תתתשמ. הרי חסיד שאינו, ע"ד החסידים.
תתתשע. קהילה גדולה, ע"ד הנ"ל.	תתתשמא. אל תהי צדיק, ע"ד הנ"ל.
תתתשעא. כתיב אל תען, ע"ד הנ"ל.	תתתשמב. כל דבר שאדם, ע"ד הנ"ל.
תתתשעב. אם יש דבר איסור, ע"ד הנ"ל.	תתתשמג. כתוב במסכת דרך ארץ, ע"ד התוכחה.
תתתשעג. החכם היה רוחה, ע"ד מתי לקרב את החוטאים.	תתתשמד. מעשה בחסיד אחד, ע"ד החסידים.
תתתשעז. כתיב דברי חכמים, ע"ד התוכחה.	תתתשמה. יהללך ור ולא פוך, ע"ד הנאווה.
תתתשעד. אם נצחת חברך, ע"ד הנצחון וע"ד הנהגת האדם.	תתתשמז. כל מי שהוא חכם, ע"ד הצדיקים.
תתתשעה. אימתי צריך אדם, ע"ד להוציא את עצמו מן החשך.	תתתשמו. יותר טוב למי, ע"ד הנ"ל.
תתתשעו. כתיב יוקח נא, ע"ד הנ"ל.	תתתשמח. כתיב ומצאחן, ע"ד הנהגות האדם.
תתתשעז. אמרו עליו על, ע"ד הנהגת האדם.	תתתשמט. אמר זקן אחד, ע"ד התורה.
תתתשעה. רועה שעש' תשובה, ע"ד תשובה ונדרים.	תתתשנ. הנה אמרו יסורים, ע"ד המצות וע"ד מעשי ה' ונורותיו.
תתתשעט. אין חסיד אלא, ע"ד החסידים.	תתתשנא. רבי חני בשם, ע"ד הנ"ל.
תתתשפ. בפרשהויקרא נ"ה, ע"ד הקרבנות.	תתתשנב. ב' פעמי' אלהי הרוחות, ע"ד הנ"ל.
תתתשפא. כתיב לולא פני, ע"ד התשובה.	תתתשנג. כתיב מגורת רשע, ע"ד העתיד לבוא.
תתתשפב. כתיב ומדרו, ע"ד משה רבנו.	תתתשנד. כתיב לויתן זה יצרת, ע"ד הנ"ל.
תתתשפג. מעשה קרה וערתו, ע"ד הנ"ל.	תתתשנה. כתיב ורחמיו על, ע"ד כפוי טובה.